

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.10.2010
KOM(2010) 608 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH
REGIONKOMMITTÉN**

På väg mot en inre marknadsakt

Att skapa en verkligt konkurrenskraftig social marknadsekonomi

Femtio förslag för att arbeta, driva företagsverksamhet och handel bättre tillsammans

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH
REGIONKOMMITTÉN**

På väg mot en inre marknadsakt

Att skapa en verkligt konkurrenskraftig social marknadsekonomi

Femtio förslag för att arbeta, driva företagsverksamhet och handel bättre tillsammans

(Text av betydelse för EES)

INLEDNING

Uppbyggnaden av en stor gemensam marknad var centralt för Europaprojektets grundare. De hade insett vikten av att kunna mötas, utbyta varor, tjänster och idéer, arbeta tillsammans för att på så sätt skapa ett mer välmående, mer kreativt, intelligentare och rättvisare samhälle med en starkare ställning i världen. Ett delat gemensamt ekonomiskt och socialt område som respekterar våra olikheter, där **önskan att vara tillsammans** underbyggs och **befästs av ett mervärde av att vara tillsammans**: Det var och förblir än i dag ambitionen med den **stora gemensam europeiska marknaden**.

Utvecklingen över tiden från den gemensamma marknaden till den inre marknaden har inneburit att den stora europeiska marknaden både har fördjupats och berikats. Den har fördjupats med utgångspunkt i de **fyra grundläggande friheterna**, dvs. fri rörlighet för personer, varor, tjänster och kapital. Den har därtill kompletterats bland annat genom konsolideringen av **den ekonomiska integrationen**, införandet av **den gemensamma valutan** och utarbetat av **sammanhållningspolitiken**. En sammanhållningspolitik som hänger samman med den inre marknaden är absolut nödvändigt för att garantera att alla medborgare, oberoende av var de bor, kan dra fördel av och bidra till den inre marknaden.

När det har nu gått nästan 60 år sedan kol- och stålunionen skapades är den gemensamma marknadens fördelar uppenbara. Upprättandet av den inre marknaden och öppnandet av gränserna kan räknas bland de främsta tillväxtfaktorerna i Europa under de gångna två decennierna. Den sammanlagda effekten av inre marknadsintegrationen, bland annat i form av liberaliseringen av nätverksindustrierna och marknadsutvidgningen har enligt kommissionens uppskattningar skapat 2,75 miljoner nya arbetstillfällen och 1,85 % extra årlig tillväxt under perioden 1992-2009.

Europa har blivit den största ekonomin i världen. Även om man inte räknar med den gemenskapsinterna handeln är EU också den största importören och exportören i världen. Den inre marknaden är en viktig styrkepunkt för vår internationella konkurrenskraft. Utan den inre marknaden skulle vi inte ha samma betydelse för jämvikten i världsekonomin, nu när nya aktörer växer fram.

Men framför allt erbjuder den inre marknaden vardagliga fördelar för företag och medborgare i deras verksamheter. Den gemenskapsinterna handeln motsvarar i dag 17 % respektive 29 % av de globala handeln med varor och tjänster. Konkreta exempel på dessa fördelar är att kostnaden för mobilsamtal har sjunkit med 70 % och flygbiljettpriserna med 40 %.

Den stora europeiska inre marknaden har skapat en väv av "**vardagssolidaritet**" mellan de europeiska folken och under de nästan sextio år som förflutit förnyats, fördjupats och berikats, samtidigt som den har förblivit en hörnsten i det europeiska integrationsprojektet.

Vi lever emellertid inte i samma epok som 1985 när kommissionen föreslog den radikala förnyelse som ledde till upprättandet av den inre marknaden den 1 januari 1993.

Världen har förändrats. Globaliseringen har drivit på handelsutbyte och teknologisk omvandling och möjliggjort framväxten av nya aktörer på världsmarknaden som konkurrerar med oss även på de områden där vi har kärnkompetens, dvs. produkter och tjänster med högt förädlingsvärde. Detta utgör en dubbel utmaning för Europa: Att än mer beslutsamt utveckla vår kompetens inom sektorer med högt förädlingsvärde och bedriva en politik som gör det lättare för de europeiska företagen, i synnerhet för de små och medelstora företagen, att ta del av de fantastiska möjligheter som dessa nya tillväxtområden erbjuder

Europa har också i sig förändrats. Vår kontinent har återförenats och fördjupats.

Den finansiella och ekonomiska krisen har drabbat alla våra ekonomier och samtliga näringssektorer. Den har försvagat såväl företagare som arbetstagare och minskat köpkraften för miljontals konsumenter i Europa. Den inre marknaden är ett av våra starka kort för att möta denna kris. Den har gjort det möjligt att dämpa krisens effekter. Den kommer också hjälpa oss att ta oss stärkta ur krisen och utgör ett verkligt trumfkort för framtiden.

Av alla dessa skäl gav kommissionens ordförande José Manuel Barroso **Mario Monti** i uppdrag att ta fram en rapport om en nystart för den inre marknaden. Mario Monti angav i sin rapport att förverkligandet av en fördjupad och effektiv inre marknad är en bestämmande faktor för unionens totala makroekonomiska resultat¹. Han tillägger att den är mindre populär än någonsin och likväl mer nödvändig än någonsin². Han föreslår i sin rapport därför "en ny strategi som syftar till att skydda den inre marknaden från risken för ekonomisk nationalism, att utvidga den till nya väsentliga områden för den europeiska tillväxten och att uppbåda en tillräcklig grad av samförstånd i synen på den"³.

Europaparlamentet underströk i sin rapport 2010 att "**inre marknadsintegrationen inte är en oåterkallelig process och att den inre marknadens fortsatta existens inte skulle tas för given**".

Detta konstaterande motiverar i dag en ny ambition för inre marknadspolitiken till förmån för "en verkligt konkurrenskraftig social marknadsekonomi". Detta för att fullfölja en ofullbordad integration och förverkliga vår tillväxtpotential med mänskliga förtecken, för att tillsammans återfå förtroende för vår sociala marknadsekonomi som ekonomisk modell genom att återge de europeiska medborgarna en central roll på marknaden, i avsikt att föreslå ett nytt övergripande synsätt på den inre marknaden som gäller alla aktörerna på den marknaden, och

¹ Rapport från Mario Monti till Europeiska kommissionens ordförande: "En ny strategi för den inre marknaden" från den 9 maj 2010, s. 9.

² Ovan citerad rapport från Mario Monti, s. 24.

³ Ovan citerad rapport från Mario Monti, s. 9.

för att på bästa sätt säkerställa att reglerna på den inre marknaden förstås och följs inom unionen och i vår vardag.

Detta synsätt förordar en social marknadsekonomi. Det utgår från konstaterandet att en inre marknad måste utgå från marknadens aktörer: Företagen, konsumenterna och arbetstagarna. Det är så den inre marknaden skapar förutsättningar för Europa att bygga upp en kollektiv konkurrenskraft.

Den inre marknaden har nämligen mycket mer att ge i form av tillväxt och sysselsättning. Dess potential är inte fullt utnyttjad. Exempelvis utgjorde de gränsöverskridande offentliga upphandlingarna inte mer än 1,5 % av alla tilldelade upphandlingskontrakt 2009. Trots de betydande framsteg som gjorts på den inre marknaden för tjänster står de gränsöverskridande tjänsteleveranserna endast för omkring 5 % av unionens BNP, jämfört med 17 % av handeln med industrivaror på den inre marknaden. Endast 7 % av konsumenterna gjorde gränsöverskridande inköp via Internet under 2008⁴.

Genom att komplettera, fördjupa och fullt ut utnyttja den inre marknaden, särskilt med hjälp av de åtgärder som föreslås i detta meddelande, är det, enligt kommissionens beräkningar⁵, möjligt att uppnå en potentiell tillväxt på i storleksordningen 4 % av BNP under de kommande tio åren⁶.

Dessutom är den inre marknaden inte ett självändamål. Den är ett instrument för att stödja politiken på andra områden. Alla offentliga och privata åtgärder, insatser för att komma tillrätta med problem i fråga om tillväxt, social sammanhållning, sysselsättning, säkerhet och klimatförändring har större möjligheter att lyckas om den inre marknaden fungerar som den ska.

Därför framstår nylanseringen av den inre marknaden som en oundgänglig del av **strategin för EU 2020**. I **strategin för EU 2020** föreslås 7 centrala initiativ: i) en union som främjar innovation, ii) unga på väg (åtgärder för att främja ungdomars rörlighet), iii) en digital strategi för Europa, iv) en digital agenda, v) industripolitik för en globaliserad tid, vi) en agenda för ny kompetens och nya arbetstillfällen, vii) en europeisk plattform för fattigdomsbekämpning. En moderniserad inre marknad utgör den gemensamma grunden för var och en av dessa strategiska initiativ. Den är hävstången som hjälper till att skapa den tillväxt och sysselsättning som kommer att tillföra en dynamik för en intelligent, hållbar och inkluderande tillväxt och på så sätt förstärka synergieffekterna mellan de olika centrala initiativen. Vissa inslag i de centrala initiativen ligger till grund för en väl fungerande inre marknad och utgör därför åtgärderna för nylanseringen av den inre marknaden. Följaktligen nämns dessa åtgärder såväl i detta meddelande som i de centrala initiativen och då särskilt i den **digitala strategin för Europa**, unionen för innovation och **industripolitiken i globaliseringens tidevarv**.

Denna nylansering bör öppna nya möjligheter men inte medföra nya begränsningar. Den inre marknaden bör fungera som en länk till strukturell tillväxt genom att gemensamma regler effektivt utformas och tillämpas. Den utgör européernas verkliga hemmaplan i en globaliserad

⁴ Källa: Kommissionens avdelningar.

⁵ Källa: Kommissionens avdelningar. Denna uppskattning inkluderar ett visst antal åtgärder där vissa behandlas i detta meddelande (bland annat åtgärder för att minska administrativa och rättsliga bördor och för att främja öppna offentliga upphandlingar). Eftersom en betydande del av denna effekt är resultatet av genomförandet av tjänstedirektivet, och att det är svårt för att inte säga omöjligt att mäta effekten av en rad inte oviktiga åtgärder, vilka därför inte medtas i denna uppskattning, kan sifferuppgiften 4 % anses vara en försiktig uppskattning.

⁶ Baserat på modellen "QUEST".

värld. Den inre marknaden bör vara öppen mot omvärlden utan att för den skull vara godtrogen, uppmuntra till samarbete med våra handelspartners, särskilt för att garantera en bättre konvergens vad gäller de regler och normer som är i kraft på de olika internationella marknaderna. Det är i detta sammanhang viktigt att hålla i minnet att den europeiska modellens framgång vilar på dess förmåga att förena ekonomisk effektivitet och social rättvisa samt att mobilisera samtliga ekonomiska aktörer och arbetsmarknadens parter i ansträngningarna att uppnå detta mål.

Våra ansträngningar måste främst inrikta sig på att utveckla den europeiska ekonomins starka sidor: nämligen de 20 miljoner företagen i Europa, särskilt de små och medelstora, som byggs upp av uppfinnare, arbetare, studerande, hantverkare och entreprenörer som alla är aktörer på den inre marknaden, och som behöver finansiering för att förnya sig, öka sin kompetens och skapa arbetstillfällen.

För att kunna återskapa förtroendet är det också nödvändigt att **involvera medborgarna som konsument i egenskap av aktörer på de inre marknaden** och göra det möjligt för dem att köpa, investera, söka vård och utbildning över hela Europa. Den inre marknaden bör garantera alla europeiska konsumenter tillgång till produkter som är säkra och tillförlitliga, uppfyller de normer som anges och erbjuds till rimliga priser. Detta gäller för såväl jordbruksprodukter och livsmedel som för industriprodukter. Detta bör bli fallet – och uppfattas så – inom flera andra verksamhetsområden, särskilt på tjänsteområdet, inklusive allmänt tillgängliga tjänster och finansiella detaljtjänster.

I syfte att anta dessa utmaningar, återställa förtroendet, återskapa en hållbar och rättvis tillväxt bör Europa utveckla sin kapacitet att kraftfullt och bestämt engagera sig. **Det krävs ett gemensamt europeiskt engagemang**, att alla aktörer, europeiska, nationella eller regionala, offentliga och privata, ekonomiska och sociala tillägnar sig både målen och medlen för utvecklingen av den inre marknaden.

Det är hela innebörden i den akt som kommissionen i dag lägger fram för offentlig diskussion. Dess genomförande kommer dels göra det möjligt att utnyttja de viktiga tillväxtkällor som ryms i den digitala ekonomin, i tjänstesektorn liksom i omställningarna till följd av miljö- och klimatförändringen, dels utveckla en positiv gemensam syn på dessa förändringar som tar fasta på de problem som Mario Monti⁷ har kartlagt. Kommissionen vill få till stånd en bred diskussion under tre månader i hela Europa kring nylanseringen av den inre marknaden. **Efter denna diskussion kommer kommissionen att föreslå de övriga institutionerna att de bekräftar sitt engagemang för den slutliga versionen av akten.**

Förverkligandet av denna inre marknadsakt kommer vid utgången av 2012 på ett dynamiskt sätt markera de första 20 åren med den inre marknaden.

Denna akt antas samtidigt med ”rapporten 2010 om det europeiska medborgarskapet”: **Att undanröja hinder för de europeiska medborgarnas rättigheter** som för sin del är inriktad på att avskaffa de hinder de europeiska medborgarna möter i sin vardag, exempelvis i samband med resor, studier, giftermål, pensionering, inköp, arv eller också i samband med val när de röstar i en annan medlemsstat.

Inre marknadsakten och medborgarskapsrapporten är initiativ som kompletterar varandra och syftar till att överbrygga den uppdelning som kvarstår i Europeiska

⁷ Ovan nämnd rapport s. 38.

unionen när det gäller frågor som rör medborgarna, samt till att genom akten konkretisera åtagandet att skapa ett medborgarnas Europa och en inre marknad som fungerar effektivt och motsvarar medborgarnas och företagens behov och förväntningar.

1. EN DYNAMISK, HÅLLBAR OCH RÄTTVIS TILLVÄXT MED FÖRETAGEN

I EU finns 20 miljoner företag som ger 175 miljoner arbetstillfällen och tillhandahåller varor och tjänster till 500 miljoner konsumenter i EU och många andra konsumenter i omvärlden. **Den inre marknaden har avgörande betydelse för företagens konkurrenskraft.** Den ska erbjuda en gynnsam miljö där företagen ska kunna utveckla sin verksamhet, köpa, sälja och investera fritt inom hela Europa och i den vidare världen. **De små och medelstora företagen står för den största sysselsättningspotentialen, deras roll på den inre marknaden förtjänar att särskilt uppmärksammas och det krävs riktade insatser som svarar upp till deras förväntningar.**

Den fria rörligheten för varor och tjänster utgör två av de grundläggande friheterna i fördraget. Fri rörlighet för varor är en av den inre marknadens första landvinningar. Avskaffandet av gränserna på den inre marknaden 1993 ledde till att den förstärktes, vilket radikalt ökat utbudet av produkter för konsumenterna i EU till lägsta pris. EU:s politik för att upprätthålla detta utbud går ut på att säkerställa att inget oskäligt hinder begränsar varors fria rörlighet. Politiken avser samtidigt garantera att de varor som saluförs på den inre marknaden inte är farliga att konsumera. Det sistnämnda målet kräver särskild vaksamhet vid övervakningen av marknaderna och i insatserna mot piratkopiering och varumärkesförfalskning.

Uppsplittningen av den inre marknaden anförs ofta av företagen vara till nackdel för deras konkurrensförmåga. **Skiljaktiga nationella bestämmelser utgör nämligen en betydande belastning** för företagen, försenar investeringar, begränsar stordriftsfördelar och synergieffekter och utgör hinder för marknadstillträde. Därför måste marknaderna integreras bättre och hinder avskaffas genom att de områden där bristande samordning och harmonisering gör att den inre marknaden fungerar sämre noga kartläggas.

Konkurrensen på världsmarknaden har hårdnat. Den europeiska ekonomin måste kunna möta nya utmaningar och utnyttja dessa nya möjligheter med siktet inställt på en hållbar utveckling. **Dess starka sidor måste konsolideras och den europeiska ekonomin måste** kunna anta dessa utmaningar på lika villkor.

Industripolitik kräver en bättre uppbyggnad av marknaden och en väl utformad ram för att skapa och utveckla utbudet av europeiska industriprodukter. Europa måste kunna bevara sin globala konkurrensförmåga på vitala områden. De avgörande förutsättningarna för att kunna konsolidera våra industrigrenar och det europeiska utbudet i stort över hela förädlingskedjan består i marknadens uppbyggnad, stödet till forskning och innovation, utvecklingen av den digitala agendan och den nätbaserade handeln liksom möjligheterna till finansiering.

Sedan början av krisen har europeiska unionen vidtagit skyndsamma åtgärder för att återupprätta stabiliteten på de finansiella marknaderna och åter få marknaderna att fungera normalt. Det är inte desto mindre nödvändigt att vidta ytterligare åtgärder för att garantera att det finansiella systemet inte bara stabiliseras **utan också förmår stödja den reala ekonomin och främja en hållbar ekonomisk tillväxt.** Ett stort antal åtgärder som rör insyn och överblickbarhet på marknaderna, finansiell stabilitet, ansvarsutkrävande och konsumentskydd

i samband med finansiella produkter liksom krisförebyggande åtgärder är för närvarande på väg att antas eller föremål för diskussion. Europeiska unionen har utfäst sig att anta alla reformförslagen på detta område före utgången av 2012. En europeisk ram måste upprättas för att utveckla dessa långsiktiga investeringar och ytterligare resurser skapas för att rikta privata fondmedel mot dessa investeringar.

Målen för EU:s 2020-strategi för att modernisera den europeiska ekonomin kräver betydande investeringar. Europeiska unionen kan redan nu stödja dessa projekt genom att utforma konsekventa strategiska riktlinjer till gagn för investerare som fattar beslut som påverkar utvecklingen flera decennier framåt, samt genom att inrätta en lämplig regelram. EU:s budget och Europeiska investeringsbanken kan hjälpa till att locka till sig privat finansiering för dessa projekt.

I en komplex och föränderlig värld är **Europanivån rätt nivå för att tänka och handla globalt**. Marknaderna är globala: Europa måste försvara sina intressen och värderingar med större övertygelse och i en anda av ömsesidighet och ömsesidiga fördelar. Den europeiska politiken bör syfta till ökad konvergens i fråga om regler och normer på det internationella planet. För att kunna hantera den globala konkurrensens absoluta krav måste den inre marknaden vara ett "basläger" för de europeiska företagen på vilken de kan växa och utifrån vilken de kan ha utbyte med hela världen.

Den inre marknaden måste bli en verklighet för att erbjuda entreprenörer, producenter och konsumenter de alleuropeiska skalfördelar de behöver för att säkerställa återhämtningen i ekonomin. Bara en hållbar tillväxt garanterar skapandet av varaktiga arbetstillfällen. Fri rörlighet och sunda och öppna konkurrensvillkor utgör också oundgängliga förutsättningar för tillväxt och utveckling och gör det möjligt att möta demografiska, miljömässiga och sociala utmaningar.

1.1. Att uppmuntra och skydda nyskapandet

För att stå bättre rustade i den internationella konkurrensen är det helt avgörande att våra företag och entreprenörer ges möjlighet att utveckla sig över hela den inre marknaden inom en ram som så långt möjligt främjar innovation och nyskapande.

Denna ram bör ge tillgång till kraftfulla skyddsverktyg bland annat för att bekämpa varumärkesförfalskning och piratkopiering.

Förslag nr 1: Europaparlamentet och rådet bör vidta nödvändiga åtgärder för att anta förslagen rörande EU-patentet, dess språkordning och det harmoniserade systemet för tvistlösning. Målsättningen är att det första EU-patentet ska kunna utfärdas år 2014.

Det fortsatt splittrade patentsystemet utgör ett betydande hinder för innovation och tillgång till det skydd som patenten ger de europeiska företagen, särskilt de små och medelstora företagen, forskningscentren och uppfinnarna. Ett sådant onödigt komplicerat och dyrbart system för skydd av patent bidrar till att forskning och innovation kommer på efterkälken i Europa i förhållande till andra delar av världen, som exempelvis Förenta staterna eller Japan. Konsekvensen av bristen på enhetligt skydd på den inre marknaden och de höga kostnaderna för patentskydd skapar ett uppsplittrat skyddssystem. De höga kostnaderna i samband med multipla tvister i flera medlemsstater försvårar tillgången till rättsskydd. Eventuellt motstridiga domslut i ett flertal medlemsstater medför bristande rättslig förutsebarhet, vilket

gör det svårare och dyrare att bedriva gränsöverskridande handel. Införandet av ett EU-patent och en enhetlig rättslig patentordning är av avgörande betydelse för att stimulera den europeiska konkurrenskraften och uppmuntra forskning och utveckling i Europa. På så sätt blir det möjligt att göra systemet billigare och mindre komplicerat, både för att erhålla patentskydd och för att återöppna de ifrågavarande rättigheterna i Europa.

Förslag nr 2: Kommissionen kommer under 2011 att föreslå ett ramdirektiv om förvaltning av upphovsrättigheter för att öppna tillträde för online-innehåll genom att förbättra styrning och elektronisk förvaltning av upphovsrättigheter och göra dessa mer överblickbara. Kommissionen kommer även att föreslå ett direktiv om verk av okända upphovsmän.

Avsaknaden av europeisk ram för en effektiv förvaltning av upphovsrättigheter i EU försvårar högst väsentligt nätbaserad kunskapsförmedling och nätbaserat tillhandahållande av kulturföremål. Skapandet av en digital europeisk inre marknad förutsätter att den nätbaserade distributionspotentialen utnyttjas effektivt så att det kreativa innehållet görs mer tillgängligt samtidigt som man säkerställer att rättsinnehavarna erhåller lämplig ersättning och lämpligt skydd för sina verk. Kommissionen är medveten om att olika nationella avgiftssystem för privatkopiering påverkar de gränsöverskridande betalningstjänsterna och framställningen av mediamaterial. Kommissionen kommer att beakta de olika deltagande parternas samråd för att kartlägga vilka inslag en solid lösning bör innehålla.

Det handlar även om att ge de europeer, som är mer vana att söka underhållning och hämta information på nätet, tillgång till en fullt utvecklad inre marknad. Generationerna som har vuxit upp med Internet ursäktar inte att den inre marknadens fördelar begränsas till fysiska varor. Därför måste den inre marknadens friheter utsträckas till att även omfatta nätbaserade tjänster samtidigt som en hög skyddsnivå säkerställs för nyskapande immateriella rättigheter.

Förslag nr 3: Kommissionen kommer år 2010 att föreslå en handlingsplan mot varumärkesförfalskning och piratkopiering som innehåller både lagstiftnings- och andra åtgärder. Den kommer även, under 2011, att lägga fram lagstiftningsförslag särskilt för att anpassa lagstiftningsramen till de behov som utvecklingen av Internet skapar och om att förstärka tullmyndigheternas insatser på det området samt kommer att ompröva sin strategi för genomförandet av immateriella rättigheter i tredje land.

Varumärkesförfalskning och piratkopiering kostar varje år den europeiska ekonomin miljarder euro och leder till förluster av tusentals arbetstillfällen. OECD uppskattade år 2007 att handeln med förfalskade varor kan uppskattas uppgå till motsvarande 188 miljarder euro 2007⁸. En eurobarometerundersökning som offentliggjordes i juni 2009 visade att mellan en fjärdedel och en tredjedel av alla europeiska medborgare tycker av olika skäl att det är godtagbart att förvärva förfalskade produkter⁹. Trots vissa förbättringar har bristen på tillräckligt kraftfulla och samordnade insatser för att verkställa skyddet av immateriella rättigheter försvårat kampen mot varumärkesförfalskning och piratkopiering.

⁸ OECD (2007), The Economic Impact of Counterfeiting and Piracy, Paris.

⁹ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_263_en.pdf

1.2. Att främja nya vägar till hållbar tillväxt

De stora samhällsutmaningarna, som exempelvis klimatförändringen, energiförsörjningssäkerhet liksom de demografiska förändringarna utgör betydande tillväxtpotentialer för de europeiska företagen med tanke på den framtida efterfrågan på teknologi och tekniska lösningar för att hantera dessa utmaningar. Detta inre marknads paket, den så kallade inre marknadsakten, bör utnyttjas som en hävstång för att ta tillvara dessa möjligheter. Särskilt lovande i detta sammanhang förefaller de initiativ vara som syftar till att införa ett effektivare standardiseringsförfarande, en mer konsekvent energibeskattnings på hela den inre marknaden, en vidareutveckling av den inre marknaden för tjänster och försvarsmateriel, liksom till att utveckla högkvalitativa ekologiska produkter. Genomförandet av dessa insatser kan komma att ingå i ett mer övergripande industripolitiskt initiativ, ett flaggskeppsinitiativ i agendan för EU-2020, som kommissionen kommer att anta inom kort. Tjänstedirektivets ömsesidiga utvärderingsprocess bör likaledes följas upp för att ytterligare utveckla denna sektor som är av avgörande betydelse för den europeiska ekonomin. Vidare har rapporten om distributionssektorn givit viktiga lärdomar för hur tjänstesektorn fungerar¹⁰. **Dessutom är det nödvändigt att tillväxtpotentialen och det stora utbudet av tjänster som den digitala marknaden kan tillhandahålla i full utsträckning kan tas tillvara, vilket underströks i kommissionens "Digitala agenda".** Slutligen är det så att det som gäller det generella instrument som tjänstedirektivet är också gäller för specifika sektorer som transportsektorn, som utgör den inre marknadens veritabla "nervcentrum".

Förslag nr 4: Kommissionen och medlemsstaterna ska samarbeta för att fortsatt utveckla den inre marknaden för tjänster på grundval av tjänstedirektivets förfarande för "ömsesidigt erkännande", som medlemsstaterna och kommissionen är i färd att genomföra. Kommissionen kommer under 2011 att meddela företagen de konkreta åtgärderna i detta syfte, även beträffande tjänstesektorn.

Tjänstesektorn är en strategisk sektor för den ekonomiska återhämtningen i Europa. Den står för drygt 70 % av alla arbetstillfällen och hela nettojobbskapandet på den inre marknaden. En väl fungerande inre marknad för tjänster ger medborgarna och företagen, då särskilt de små och medelstora företagen, bättre möjligheter att tillvarata dessa möjligheter genom att förse dem med tjänster av bättre kvalitet till mer konkurrenskraftiga priser och på mer konkurrensutsatta marknader. Tjänstedirektivet har utgjort en viktig etapp på vägen att skapa en verklig inre marknad för tjänster. Enligt en aktuell undersökning kan direktivet komma att för EU sammantaget ge ekonomiska fördelar på mellan 60 och 140 miljarder euro, vilket motsvarar en tillväxtpotential på mellan 0,6 % och 1,5 % av BNP enligt en försiktig beräkning¹¹.

Resultaten av det ömsesidiga utvärderingsförfarandet ger för första gången en genomlyst bild av hur en väsentlig del av den inre marknaden för tjänster fungerar (direktivet täcker verksamhet motsvarande 40 % av BNP och sysselsättningen i EU. Denna omfattande utvärdering har påvisat behovet för kommissionen och medlemsstaterna att tillsammans närmare granska hur den regleringsram som gäller för vissa framtidsbranscher fungerar. Man bör gemensamt ta fram ett "resultattest för den inre marknaden" för att säkerställa att den ger

¹⁰ http://ec.europa.eu/internal_market/retail/docs/monitoring_report_en.pdf

¹¹ "Expected economic benefits of the European Services Directive", Netherlands Bureau for Economic Policy Analysis (CPB), november 2007.

de utlovade resultaten i fråga om tillväxt, sysselsättning och innovation. De verktyg för insyn och dialog med medlemsstaterna som införts i tjänstedirektivet bör även utnyttjas i detta syfte. Det är också nödvändigt att utvärdera om det behövs ett särskilt initiativ för att säkerställa ett effektivare, och mer jordnära, genomförande av tjänsteleverantörernas och tjänstemottagarnas rättigheter på den inre marknaden. Ett annat exempel på ett område som det finns anledning att undersöka är företagstjänstesektorn som utgör en viktig faktor för den europeiska industrins konkurrenskraft.

Förslag nr 5: Kommissionen kommer före utgången av 2011 att ta initiativ för att utveckla den elektroniska handeln på den inre marknaden. Dessa kommer särskilt att inriktas på de problem som drabbar konsumenter på den digitala marknaden. De avser bland annat ett meddelande om den elektroniska handelns funktion och, dessutom, riktlinjer till medlemsstaterna för att garantera en effektiv tillämpning av direktivets bestämmelser på tjänsteområdet som syftar till att förhindra diskriminering av tjänstemottagare på grund av nationalitet eller bostadsort.

För att bygga en inre marknad som utvecklar hela sin tillväxtpotential och samtidigt motsvarar medborgarnas förväntningar är det mycket väsentligt att komma till rätta med problemet med den elektroniska handelns svaga utveckling. Den elektroniska handeln står i dag faktiskt bara för mellan 2 och 4 % av handeln, varav den gränsöverskridande handeln fortfarande bara utgör en liten del. Den digitala inre marknaden är en av de sektorer där konsumenternas förtroende – och inköp – fortsatt är svagast. Alltför ofta händer det att konsumenter som försöker köpa produkter eller tjänster som erbjuds på nätet av ekonomiska aktörer i andra medlemsstater förhindras från att göra det, eller utsätts för diskriminering på grund av deras nationalitet eller bostadsort. Denna situation är inte enbart ett tecken på att marknaden fungerar dåligt. Än värre är att denna situation leder till frustration och brist på förtroende bland medborgarna för de möjligheter den inre marknaden erbjuder. Tjänstedirektivet förbjuder detaljister att behandla konsumenter olika på grund av nationalitet eller bostadsort, även på nätet, såvida inte dessa begränsningar är ”objektivt motiverade”, till exempel på grund av skiljaktiga transportkostnader. Nya riktlinjer för att hjälpa de nationella myndigheterna att tillämpa denna klausul mot diskriminering i tjänstedirektivet (artikel 20) **kommer att antas under andra halvåret 2011** och närmare ange i vilka fall dessa objektiva skäl skulle kunna anföras. Frågan om lagstadgad tillträdesrätt för europeiska konsumenter till elektronisk handel i en annan medlemsstat bör emellertid i praktiken ingå som en del av en bredare politik för att utveckla den elektroniska handeln som syftar till att göra handeln allmänt sett mer lättillgänglig för medborgarna. Kommissionen kommer att första halvåret 2011 anta ett meddelande som syftar till att studera hindren för utvecklingen av den elektroniska handeln, föreslå möjliga åtgärder samt utvärdera direktivet om elektronisk handel. Kommissionen kommer samtidigt på ett begripligt sätt närmare specificera de rättigheter användarna av nätbaserade tjänster har genom att senast 2012 offentliggöra en uppförandekod om rättigheter på nätet i EU¹².

¹²

Vilket angavs i den digitala agendan för Europa och i rapporten om medborgarskap 2010.

Förslag nr 6: Kommissionen kommer 2011 att lägga fram förslag om ändring av regleringsramen rörande standardisering för att göra standardiseringsförfarandena mer effektiva, dynamiska och välförankrade, samt för att utvidga tillgången till dessa förfaranden till att även omfatta tjänster.

Införandet av europeiska standarder för varor har varit ett viktigt redskap för att garantera medborgarna varor och tjänster av god kvalitet som inte utgör någon fara för hälsan, samt för att företagen enkelt ska kunna utnyttja innovativa och internationellt erkända standarder. Med den nuvarande standardiseringsramen har fortfarande utvecklingspotential i samråd med de nationella standardiseringsorganen för att göra det möjligt att öka takten i standardiseringsarbetet och ligga i fas med den tekniska utvecklingen och samtidigt ge möjlighet för alla berörda parter (företag, konsumenter, offentliga myndighetspersoner) att fullt ut delta i arbetet med att utarbeta standarder. En tydligare ram för standardiseringsarbetet på tjänsteområdet kan också behövas för att skapa ett mer enhetligt synsätt på den inre marknaden för tjänster.

Förslag nr 7: Kommissionen kommer 2011 att anta en vitbok om transportpolitiken, som föreslår en rad åtgärder bland annat för att avlägsna konstaterade kvarvarande hinder mellan olika transportslag och mellan de olika nationella transportsystemen.

Transporter är varje ekonomis nervcentrum. Vulkanen Eyjafjallajökull utbrott i april i år, som gav en påminnelse om hur sårbar hela ekonomin är för störningar i transportsystemet, utgör ett mycket tydligt exempel. En av de viktigaste fundamenten i en modern ekonomi är faktiskt dess transportsystems förmåga att förflytta varor och personer på ett så smidigt sätt som möjligt dit de måste eller önskar befinna sig vid en given tidpunkt. Transporttjänsterna spelar i dag mer än någonsin tidigare en avgörande roll för den ekonomiska tillväxten och skapandet av arbetstillfällen genom deras strategiska betydelse när det gäller att tillnärma utbud och efterfrågan. Samtidigt utgör de en nyckelkomponent för en förbättrad livskvalitet genom att bidra till att bryta vissa områdens isolering och sammanföra människor. Skapandet av ett enhetligt, sammanlänkat och effektivt europeiskt transportsystem är således avgörande för att säkerställa en smidig, obehindrad rörlighet för varor, personer och tjänster; väsentliga och grundläggande friheter på den inre marknaden. Hittills har skapandet av ett enhetligt trafiksystem försenats av en rad tekniska, administrativa och rättsliga hinder som bromsar konkurrensen på den inre marknaden för i synnerhet samordnade transporter och den ekonomiska tillväxten i Europa generellt.

Förslag nr 8: Kommissionen kommer 2011 att anta ett förslag som syftar till att omarbota direktivet om energibeskattnings för att bättre avspeglar EU:s energi- och klimatmål på skatteområdet utifrån en minimipunktskatt på koldioxidutsläpp och på energiinnehållet.

Rådet direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 fastställer en europeisk ram för beskattning av energiprodukter och elektricitet och har som främsta syfte att säkerställa den inre marknads korrekta funktion och därigenom undvika snedvridningar av konkurrensen mellan energiförbrukare. Direktivet avspeglar emellertid inte tillräckligt väl EU:s mål när det

gäller att bekämpa klimatförändringen och främja en mer effektiv energianvändning. Det ger därför inte medlemsstaterna möjlighet att använda skatteverktyget på ett optimalt sätt. Förslaget syftar särskilt till att säkerställa en konsekvent behandling i direktivet av olika energikällor och därigenom en verkligt likvärdig behandling av energikonsumenter, oberoende av vilken typ av energi som förbrukas. Förslaget kommer därigenom även att säkerställa en lämplig avvägning mellan, å ena sidan, energibeskattningen och, å andra sidan, systemet för handel med EU:s utsläppskvoter växthusgaser genom att undvika att de båda systemen överlappar varandra.

Förslag nr 9: Kommissionen kommer att föreslå ett initiativ som syftar till att inrätta en grupp på hög nivå avseende företagstjänster för att studera marknadsbrister och frågor om standardisering, innovation och internationell handel i sektorer som exempelvis logistik, anläggningsförvaltning, marknadsföring och reklam¹³.

Att skapa en inre marknad för tjänster till företag utgör fortfarande en stor utmaning oaktat tjänstedirektivet. Rapporten "Vers un marché intérieur plus efficace et plus équitable du commerce et de la distribution à horizon 2020"¹⁴ (med sikte på en framtida inre marknad 2020 med mer effektiv och rättvis handel och distribution) ger exempel på detta. I detta sammanhang kan den samtidiga förekomsten av talrika skiljaktiga nationella regler för att reglera denna sektor, bland annat med avseende på illojala affärsmetoder, störa handels- och distributionsmarknadens smidiga funktion. Ett initiativ som syftar till att skapa en ram för relationerna mellan affärsidkare ("business to business") skulle ge möjlighet att skydda de olika aktörerna i försörjningskedjan och samtidigt möjliggöra den stegvis framväxten av en effektivare inre marknad med en mer skälig och rättvis handels- och distributionsmarknad som infriar konsumenternas och producenternas förväntningar i fråga om konkurrenskraftiga priser. Kommissionens arbete rörande livsmedelsindustrins konkurrenskraft har påvisat behovet av insatser i detta hänseende.

Förslag nr 10: Kommissionen kommer före 2012 att undersöka det lämpliga i ett initiativ om produkters ekologiska fotavtryck på miljön som svar på problemet som rör produkters miljöpåverkan, inklusive koldioxidutsläpp. I initiativet kommer man att undersöka möjligheterna att skapa en gemensam europeisk metod för att utvärdera det ekologiska fotavtrycket liksom utsläpps- indikatorer.

Vissa industrisektorer och vissa medlemsstater har utvecklat sina egna normer för att mäta miljöpåverkan. Detta har lett till ett snabbt ökande antal skiljaktiga och oförenliga normer i EU, vilket riskerar att skapa hinder för den fria rörligheten för varor och tjänster på den inre marknaden och påföra företagen ett flertal olika krav som är förenade med höga kostnader för dem.

¹³ Meddelande om industripolitiken, KOM(2010) 614, 27.10.2010.

¹⁴ Rapport av den 5 juli 2010. Se http://ec.europa.eu/internal_market/retail/docs/monitoring_report_fr.pdf.

Förslag nr 11: Kommissionen kommer i början av 2011 att lägga fram en plan för effektiv energianvändning för att utnyttja den betydandepotential som finns för energibesparande åtgärder genom att komplettera den befintliga politiken i alla energiförbrukande sektorer.

Det är möjligt att ompröva ramen för miljöanpassning så att man sörjer för att den inre marknadens produktkrav tillämpas över hela Europeiska unionen. Man bör också utveckla metoder för ett mer riktat och bättre utnyttjande av offentliga medel, liksom upphandlingsförfaranden, som kan driva på utvecklingen av effektiva energimarknader i EU, särskilt på byggrenoveringsområdet och när det gäller hållbar rörlighet i stadsområden. Planen kommer även behandla behovet av en gemensam europeisk ram för att ge energileverantörerna en aktiv roll när det gäller att hjälpa sin kunder att spara energi och stödja utvecklingen av en europeisk marknad för energitjänster. Den skulle också kunna föreslå en förstärkt europeisk politik för att nå hållbara energiförsörjningslösningar (kraftvärme, uppvärmnings- och kylanläggningar).

1.3. För små och medelstora företag

De små och medelstora företagen är källor till innovation och sysselsättning och morgondagens storföretag. Därför bör den inre marknaden särskilt noga sörja för att det införs en gynnsam rättslig ram för att skapa och utveckla små och medelstora företag. Frågan om tillgång till finansiering förefaller ytterst viktig i detta sammanhang.

Förslag nr 12: Kommissionen kommer under 2011 att anta en handlingsplan för att förbättra de små och medelstora företagens tillgång till kapitalmarknaderna. Den kommer att innehålla åtgärder som syftar till att göra små och medelstora företag mer synliga för investerare, att bygga upp ett effektivt nät av börser eller reglerade marknader särskilt avsedda för små och medelstora företag, samt anpassa kraven för notering och offentliggörande till de små och medelstora företagens villkor.

En av de största problemen som de små och medelstora företagen ställs inför när det gäller att säkra sin utveckling är svårigheterna att få tillgång till kapital. Det är en avgörande faktor vid beslut om att avstå från att lansera nya produkter, investera i ny produktionsutrustning eller nyanställa. Aktiekapitalmarknaderna kännetecknas emellertid av en hög grad av koncentration till nackdel för de mindre företagen som försöker att anskaffa kapital. Det finns flera förklaringar till detta: Ofta är de små och medelstora företagen inte tillräckligt synliga för potentiella investerare, eller också är kraven för notering på aktiemarknaderna orimligt komplicerade. Att förbättra tillgången till finansiering för de små och medelstora företagen är en viktig politisk prioritet. Att skapa ett mer dynamiskt segment för små och medelstora företag på de finansiella marknaderna är en central uppgift. Detta initiativ kommer att utvecklas i nära samverkan med forumet för finansiering av små och medelstora företag .

Förslag nr 13: Kommissionen kommer före utgången av 2010 att utvärdera initiativet till förmån för små och medelstora företag ("Small Business Act") för att bland annat säkerställa att principen om att prioritera småskalighet, "Think small First" tillämpas i politiken och lagstiftningsförfarandet, så att småföretagsinitiativet "small Business Act" nära förbinds med strategin för Europa 2020.

Det europeiska initiativet småföretagsakten "Small Business Act" utgör det huvudsakliga instrumentet för att främja de små och medelstora företagens konkurrenskraft och företagsanda på den inre marknaden och mer globalt. Utvärderingen av småföretagsakten kommer att förstärka genomförandet av dessa åtgärder (särskilt småskalighetsprincipen) och göra att den kommer i fas med strategin för Europa 2020 genom att föreslå nya åtgärder på dessa områden som exempelvis de små och medelstora företagens internationalisering.

Förslag nr 14: Kommissionen kommer under 2011 att föreslå en översyn av direktiven om redovisningsstandarder för att förenkla kraven på finansiella upplysningar och minska de administrativa bördorna, särskilt de som åläggs de små och medelstora företagen.

De nuvarande redovisningsreglerna är förlegade och innehåller krav som innebär en onödig administrativ börda, särskilt för de små och medelstora företagen och mikroföretagen.

1.4. Att finansiera innovation och långsiktiga investeringar

Tillgång till finansiering har avgörande betydelse för innovation och hållbar tillväxt. Det är likaledes önskvärt att företagen ges möjlighet att utveckla långsiktiga strategier. Privat sparkapital måste vidare på ett effektivt sätt kanaliseras – eventuellt kompletterat med offentliga investeringar – till de mycket stora infrastrukturinvesteringar som kommer att krävas för att framgångsrikt genomföra strategin för Europa 2020. De finansiella marknaderna spelar en avgörande roll i detta hänseende och regelverket får inte ges en vinkling som riskerar att missgynna långsiktiga investeringar. Genomförandet av kommissionens meddelande av den 2 juni 2101 om regleringen av finansiella tjänster för en hållbar tillväxt¹⁵ bör göra det möjligt att stärka marknadernas roll i den reala ekonomins tjänst. Det är emellertid lämpligt att även undersöka nya vägar för att utveckla former för företagsstyrning, nyskapande modeller för att uppmuntra vissa typer av investeringar liksom effektiva samarbetsformer mellan den privata och offentliga sektorn som, där så krävs, bidrar till att förlänga investeringspolitikens "tidshorisont".

Nyckelförslag nr 15: Kommissionen kommer att undersöka möjligheterna att uppmuntra privata obligationslån för finansiering av europeiska projekt ("project bonds").

Ett kraftfullt sätt att mobilisera privata investeringar till projekt som stödjer målen i strategin för Europa 2020 skulle kunna vara att fylla bristerna i privat finansiering med medel från EU:s budget i än högre utsträckning än vad som redan i dag är fallet. Budgetöversynen har föreslagit olika sätt att förstärka budgetens genomslagskraft. Med innovativa finansiella instrument skulle EU:s fonder kunna utnyttjas i samverkan med banksektorn och den privata

¹⁵ KOM(2010) 301.

sektorn, särskilt genom Europeiska investeringsbanken (EIB). Dessa instrument skulle kunna bli till norm för projekt med en långsiktig kommersiell potential. Ett viktigt initiativ är de föreslagna "projektobligationerna" som skulle kunna ges ut av den privata sektorn och för vilka EU:s budget skulle kunna utnyttjas till att förstärka deras kreditbetyg för att uppbåda finansiering genom EIB, övriga finansiella institut och privata investerare på kapitalmarknaderna, som exempelvis pensionsfonder och försäkringsföretag.

Förslag nr 16: Kommissionen kommer att analysera vilka åtgärder som kan uppmuntra privata investeringar – särskilt långsiktiga investeringar – som mer aktivt kan bidra till att uppfylla målen i strategin för Europa 2020. Dessa åtgärder skulle kunna röra reformeringen av företagsstyrningen, skapa incitament för långsiktiga, hållbara och etiska investeringar, vilket är en förutsättning för en intelligent, grön och inkluderande tillväxt. Dessutom kommer kommissionen senast till 2012 se till att riskkapitalfonder med säte i en medlemsstat kommer att kunna fritt verka och investera inom hela Europeiska unionen (om så krävs genom att anta en ny rättslig ordning). Den kommer att anstränga sig att upphäva all skattemässigt ogynnsam behandling av gränsöverskridande verksamhet.

Det är önskvärt att skapa förutsättningar för att mer aktivt kanalisera det privata sparandet till främjandet av investeringsverksamhet och särskilt de investeringar som, genom att uppfylla vissa kriterier, mest effektivt bidrar till att uppfylla målen i strategin för Europa 2020. Bristen på tillgång till finansiering är en av de orsaker som företagen oftast anger som hinder för tillväxt och jobbskapande. Det är särskilt viktigt att inte bara förbättra tillgången till finansiering för små och medelstora företag, utan även att skapa incitamentsstrukturer som uppmuntrar alla former av hållbara investeringar eller investeringar till stöd för en långsiktig strategi. En lämplig finansiering av de europeiska infrastrukturprojekten är en förutsättning för att strategin för Europa 2020 ska lyckas och likaså ett absolut krav. I detta hänseende kommer kommissionen att undersöka i vilken utsträckning reformeringen av företagsstyrningen, utvecklingen av investeringsetiketter eller oberoende metoder för utvärdering av investeringar kan bidra till att uppnå dessa mål.

Riskkapital utgör en mycket viktig finansieringskälla, särskilt för innovativa nystartade utvecklingsföretag ("start-ups"). Tillgången till riskkapital i Europeiska unionen försvåras dock av splittrade eller dåligt fungerande riskkapitalmarknader. Det krävs en regleringsram som gör det möjligt för riskkapitalfonder att bedriva verksamhet överallt i Europeiska unionen, förenat med en samordning av skattereglerna för att undvika risk för dubbeltaxering.

Förslag nr 17: Efter den pågående utvärderingen av den europeiska upphandlingslagstiftningen, och på grundval av ett brett samrådsförfarande, kommer kommissionen senast 2012 att lägga fram lagstiftningsförslag som syftar till att förenkla och moderniserade europeiska reglerna för att göra tilldelningen av kontrakt smidigare, och för att göra det möjligt att bättre utnyttja de offentliga upphandlingen till stöd för andra politikområden.

De varor och tjänster som upphandlas av offentliga myndigheter motsvarar nästan 17 % av BNP i EU. Den europeiska upphandlingslagstiftningen syftar till att skapa en öppen och konkurrenskraftig alleuropeisk marknad för de stora offentliga upphandlingarna och därigenom årligen spara åtskilliga miljarder av skattebetalarnas pengar. Samtidigt kan en

offentlig beställning vara en viktig form av stöd för exempelvis innovation, miljöskydd eller sysselsättning. En komplicerad växelverkan mellan EU-regler och nationella regler gör att de administrativa procedurerna kring den offentliga upphandlingen ofta blir väldigt tungrodda. Deltagandet av företag från andra medlemsstater i anbudsförfaranden är fortfarande mycket lågt¹⁶.

Förslag nr 18: Kommissionen kommer under 2011 att anta ett lagstiftningsinitiativ om tjänstekoncessioner. Klara och proportionella regler kommer att förbättra marknadstillträdet för de europeiska företagen, garantera öppenhet och insyn, likabehandling och likvärdiga villkor för de ekonomiska aktörerna. De kommer att uppmuntra offentlig-privata partnerskap och utveckla ett potentiellt bättre pris-kvalitetsförhållande för användarna av tjänsterna och för de upphandlande myndigheterna.

Tjänstekoncessionerna utgör 60 % av de offentlig-privata partnerskapskontrakten (vilket i värde motsvarade 118,8 miljarder euro år 2006). Förbättringen av villkoren för tilldelning av tjänstekoncessioner i konkurrens och en minskad rättslig oförutsebarhet bör medverka till att infrastrukturprojekten fungerar mer effektivt. Offentlig-privata partnerskap och i synnerhet tjänstekoncessioner gör det möjligt att kanalisera långsiktiga investeringar till sektorer som exempelvis energi, avfallshantering och transportinfrastruktur. Kommissionen kommer att föreslå en lagstiftning som syftar till att skapa en gynnsam europeisk ram för den typen av offentlig-privata partnerskap utan att påföra myndigheterna på kommunal nivå alltför betungande begränsningar.

1.5. Att skapa gynnsamma rättsliga och skattemässiga ramar för företagen

För att våra företag ska kunna utnyttja alla de möjligheter den inre marknaden erbjuder, inklusive etableringsfriheten, måste de regler som den bygger på vara enkla, anpassade företagets verklighet och svara upp till de problem företagen möter i sin dagliga verksamhet. De åtgärder som föreslås i detta avsnitt syftar bland annat till att minska administrativa och lagstadgade skattebelastningen, med positiva effekter på tillväxt och sysselsättning¹⁷. Inom den ram kommer mycket konkreta initiativ att tas för att säkerställa driftskompatibilitet mellan företagsregister och ömsesidigt erkännande av elektronisk identifiering och autentisering i Europeiska unionen. Skattefrågorna är likaledes väsentliga. Initiativ som rör skattebasen för bolagsskatten eller mervärdesskatten syftar till att begränsa de administrativa avgifter som åläggs företagen och gynna deras gränsöverskridande verksamhet. Försvars- och säkerhetssektorerna förtjänar vidare att uppmärksammas eftersom de skapar utveckling och tillväxt i hela ekonomin tack vare sin högteknologi, innovation och kompetens.

Förslag nr 19: Kommissionen kommer att vidta initiativ för att förbättra samordningen av den nationella finanspolitiken, särskilt genom ett förslag till direktiv som syftar till att under 2011 införa ett gemensamt konsoliderat skatteunderlag för bolagsbeskattning.

¹⁶ Gränsöverskridande offentliga upphandlingar utgjorde inte mer än 1,5 % av alla tilldelade upphandlingskontrakt 2009. Nivån på det gränsöverskridande utbytet när det gäller offentliga upphandling är betydligt lägre än för privata beställningar, vilket kan antas bero på att man inte fullt ut utnyttjar den gränsöverskridande handeln och konkurrensens fördelar.

¹⁷ En sänkning med 10% av företagens administrativa bördor skulle ge en BNP-ökning på 0,6 %.

De nuvarande inbördes mycket olikartade 27 nationella skattesystem i EU skapar betydande skattemässiga hinder som hämmar och till och med utgör hinder för företagens gränsöverskridande verksamhet. En sådan uppsplittring har stora snedvridande effekter på marknaden och för med sig kostnader för att skapa överensstämmelse mellan systemen. Detta drabbar särskilt de små och medelstora företagen som ofta inte har de nödvändiga resurserna för att övervinna dessa brister, vilket kan stå i vägen för deras utveckling på den inre marknaden. Införandet av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas syftar till att rätta till de skattebestämmelser som begränsar tillväxten. Företagskoncerner skulle då bara behöva följa en enda uppsättning regler på skatteområdet och bara behöva ha att göra med en skatteförvaltning i hela EU (en enda instans). Omsättningen skulle på så sätt konsolideras på koncernnivå och förlustavdrag göras från de sammanlagda vinsterna utan hinder som sammanhänger med verksamhetens gränsöverskridande art. Företagen skulle dessutom inte längre behöva följa reglerna om internpriser (transfer prices) vid koncerninterna transaktioner (dvs. prisjusteringar för varje transaktion mellan olag i samma koncern). Fall av dubbelbeskattning eller dubbel skattebefrielse till följd av skiljaktigheter eller oförenligheter mellan nationella skattelagstiftningar skulle elimineras från koncerninterna relationer. En icke samordnad åtgärd på nationell nivå skulle bara återskapa den nuvarande situationen, eftersom företagen fortfarande skulle behöva hantera lika många skattesystem som det antal länder i vilka de är verksamma. De initiativ som kommissionen kommer att föreslå syftar inte till att harmonisera nivån på bolagsskatten.

Förslag nr 20: Kommissionen kommer under 2011 att offentliggöra en ny mervärdesskattestrategi på grundval av en grönbok med förslag om en genomgripande omprövning av mervärdesskattesystemet, som planeras tas fram före utgången av 2010.

Den nuvarande mervärdesskatteramen innehåller åtskilliga begränsningar, som skapar en orimligt stor arbetsbörda för företagen. Det komplicerade system med olika skattesatser och skattebefrielser, undantag och valmöjligheter som medlemsstaterna förfogar över, och de särskilda reglerna för gränsöverskridande transaktioner skadar den inre marknadens korrekta funktion och de europeiska företagens konkurrenskraft, på grund av de stora kostnaderna för att efterleva reglerna, särskilt för de företag som har verksamhet i flera medlemsstater. Trots den betydande utveckling som ägt rum på det teknologiska och ekonomiska området sedan mervärdesskattesystemet infördes, har det i stor utsträckning förblivit oförändrat, särskilt vad gäller företagens uppgiftsskyldigheter och systemen för uppbörd av mervärdesskatt. Dessutom är det nuvarande systemet lätt utsatt för bedrägeri. Närmare 12 % av mervärdesskatten drivs inte in till följd av skattebedrägeri, skatteflykt, obetalda skatter eller konkurser. I den kommande strategin på mervärdesskatteområdet betonas de prioriteringar som måste hävdas i form av lagstiftningsförslag, för att införa en ram för mervärdesskatten som är mer stabil och effektiv till förmån för den inre marknaden.

Förslag nr 21: Kommissionen kommer under 2011 att föreslå en lagstiftning om införande av sammankopplade bolagsregister.

Avsaknad av ett nät som sammankopplar de nationella bolagsregistren försvårar tillgången till upplysningar om företagen i andra medlemsstater, vilket orsakar stora administrativa bördor och höga kostnader för de företag som har en gränsöverskridande verksamhet liksom en brist på överblickbarhet och insyn för övriga företag, konsumenter och offentliga myndigheter.

Förslag nr 22: Kommissionen kommer senast 2012 att lägga fram ett förslag till beslut som syftar till att garantera ömsesidigt erkännande av elektroniska identifierings- och autentiseringssystem över hela EU, på grundval av nätbaserade elektroniska autentiseringstjänster som bör tillhandahållas i alla medlemsstater. Under 2011 kommer kommissionen att föreslå en ändring av direktivet om e-signaturer för att skapa en rättslig ram för gränsöverskridande erkännande och driftskompatibilitet för säkra e-autentiseringssystem.

För att den inre marknaden ska kunna fungera korrekt kräver instrument som exempelvis tjänstedirektivet eller handlingsplanen för elektronisk offentliga upphandling att företagen ska kunna kontakta förvaltningsmyndigheter på elektronisk väg, även över gränserna, vilket kommissionen har betonat i sitt meddelande om e-strategin. Driftskompatibilitet och ömsesidigt erkännande av nationella bestämmelser för elektronisk identifiering och autentisering är avgörande förutsättningar för att utan hinder kunna använda de nätbaserade offentliga tjänsterna över landgränserna.

1.6. Konkurrenskraft på internationella marknader

Europeiska företag lyckas sälja sina varor och tjänster i hela världen, och drar på så sätt fördel av den öppna och integrerade världshandeln. Den inre marknaden utgör en bas där europeiska företag kan förbereda sig bättre för internationell konkurrens och inträde på nya marknader. Detta gör det än viktigare att garantera att den inre och den yttre politiken är enhetliga och komplementära.

EU är världens största exportör av varor och tjänster och en av de huvudsakliga mottagarna av utländska direktinvesteringar. Men det finns ingen plats för naivitet. Europa måste försvara sina intressen och värderingar med större självförtroende och i en andra av ömsesidighet och gemensam nytta. Frihandelsavtal kan ge europeiska företag tillgång till de viktigaste marknaderna och intensivifiera det rättsliga samarbetet med stora handelspartner. Dessutom måste handelssamarbete grundas på gemensamma intressen och fördelar samt rättigheter och skyldigheter för både EU och dess partner. Kommissionen kommer att fortsätta att försvara europeiska intressen och arbetstillfällen och att använda alla tillgängliga medel för att bekämpa illojal handelspraxis.

Mer enhetliga internationella bestämmelser kommer att vara till nytta för företagen i EU, bland annat genom minskade kostnader för anpassning till bestämmelser och normer som skiljer sig från dem som gäller i Europa. Det är också mycket viktigt att se till att företagen i EU har tillgång till yttre marknader på rättvisa villkor, särskilt avseende offentlig upphandling.

Den inre marknaden måste även fortsättningsvis vara attraktiv för potentiella kandidatländer och grannländer. Kommissionen kommer att överväga att fortsätta att utvidga bestämmelserna om den inre marknaden vad gäller rättslig samsyn och de berörda ländernas förmåga att effektivt införa bestämmelserna i fråga.

Förslag nr 23: Kommissionen kommer att fortsätta att utveckla det rättsliga samarbetet med huvudsakliga handelspartner, både bilateralt, i form av lagstiftningsdialoger, och multilateralt, exempelvis inom G20. Det tvådelade målet är att främja rättslig samsyn, bland annat genom att om möjligt erkänna tredjeländers system, och att uppmuntra till antagande av fler

internationella normer. På grundval av detta kommer kommissionen att förhandla om internationella handelsavtal (både multilaterala och bilaterala) med fokus på både marknadstillträde och samsyn i rättsliga frågor, i synnerhet för tjänster, immaterialrätt och subventioner.

Bristen på internationell rättslig samsyn är ett stort hinder för den internationella handeln. För att hindra motsättningar och rättsligt arbitrage deltar Europeiska kommissionen aktivt i rättsligt samarbete både multilateralt och bilateralt. G20-processen är av avgörande vikt i detta sammanhang, och EU kommer att fortsätta att ta en ledande roll för att främja den finansiella reformprocessen på global nivå, en hög lagstiftningskvalitet och ett ökat antagande av internationella normer. Samtidigt deltar EU också i lagstiftningsdialoger med ett antal strategiska partner, bland andra USA, Japan, Kina, Ryssland, Indien och Brasilien, men mer behöver göras för att fördjupa och utöka dessa dialoger. På grund av den ekonomiska och finansiella krisen finns det risk för protektionistiska tendenser. Dessa förhandlingar syftar till att främja rättslig samsyn, även i känsliga frågor såsom immaterialrättsligt skydd och subventioner, och att erbjuda nya marknadsmöjligheter för företagen i EU.

Förslag nr 24: Kommissionen kommer 2011 att lägga fram ett lagstiftningsförslag om ett gemenskapsinstrument som bygger på genomförandet av Europeiska unionens internationella åtaganden för att ge ett enhetligare tillträde till offentlig upphandlingar i industriländerna och i de stora framväxande länderna.

Det är skillnad mellan den relativa öppenheten på EU:s upphandlingsmarknad och avsaknaden av tillträde till handelspartnernas upphandlingsmarknader. EU:s internationella åtaganden om marknadstillträde (avtal om offentlig upphandling, frihandelsavtal) är inte genomförda på ett enhetligt sätt i hela EU. Detta leder till olika villkor för europeiska företag, både i EU och utomlands, och ojämlika villkor mellan europeiska företag och företag från tredjeländer. På internationell nivå har EU svårt att erhålla ett bättre marknadstillträde, eftersom unionen har begränsad möjlighet att påverka handelsförhandlingar med länder som ingått avtal om offentlig upphandling och/eller i bilaterala förhandlingar om frihandelsavtal.

2. ÅTERSTÄLLA FÖRTROENDET GENOM ATT SÄTTA MÄNNISKORNA I CENTRUM FÖR DEN INRE MARKNADEN

”Kombinera marknaden med de sociala frågorna”: Mario Monti föreslår ett verkligt alternativ för att stärka den inre marknaden och Europa. Även om marknaden visade sig vara solid under krisen, kvarstår fortfarande en viss oro. Människorna måste sättas i centrum för denna stora marknad, och en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft måste inrättas.

Ett välfungerande socialt system, effektiva utbildningssystem och yrkesutbildning, kvalificerade arbetstillfällen och krav avseende hälsa och säkerhet på arbetsplatsen bidrar till effektiva marknader och till välbefinnande och tillväxt. Dessa faktorer ökar ett lands dragningskraft, skapar sociala band och är, i likhet med andra strukturella faktorer såsom infrastrukturens kvalitet och densitet, viktiga för den globala konkurrenskraften.

Fattigdom, arbetslöshet, utestängning och rädsla inför framtiden är alla ekonomiska bördor för samhället. Europeiska företag i Europa och på andra platser har insett detta, och bidrar till att utveckla företagsklimatet genom att investera i stiftelser, det civila samhället, valda

företrädare, leverantörer eller kunder, i partnerskap avsedda att säkra en hållbar och solidarisk utveckling.

Den inre marknaden bidrar även till att utveckla varje individs identitet: språkundervisning i skolan, resor, studier utomlands, euron och mångfalden av produkter är alla exempel ur vardagen som visar att vi alla är européer, oavsett om vi är konsumenter, arbetstagare, studenter, sparare, entreprenörer, användare av offentliga tjänster, patienter eller pensionärer. Detta utrymme krymper dock allteftersom européerna blir äldre: i arbetslivet, i konsumtionsmönster och i hälso- och pensionsfrågor blir de europeiska möjligheterna mindre tillgängliga.

Det finns många områden där den mänskliga dimensionen av den ”sociala” marknadsekonomin måste bidra till att bygga upp förtroendet och säkra goda resultat på den stora inre marknaden och samtidigt respektera de socialförsäkringssystem som är medlemsstaternas ansvar. Vikten av arbetsmarknadsparternas roll bör också betonas, både nationellt och på EU-nivå, där de har en erkänd roll genom att de uttrycker önskemål från ekonomins olika sektorer i dialoger som ibland leder till Europa-omfattande avtal.

Det finns även ett antal rättsliga instrument som mer uttryckligen tillåter EU-institutionerna att åter satsa på det sociala området och integrera investeringar av socialt och allmänt intresse i den ekonomiska och finansiella återhämtningen.

Stadgan om de grundläggande rättigheterna befäster och synliggör ett antal ekonomiska och sociala rättigheter. I enlighet med EU-fördraget erkänner unionen de rättigheter, friheter och principer som fastställs i stadgan, som har samma rättsliga status som fördragen. Kommissionen åtar sig att säkerställa att stadgan kommer att tas i beaktande när EU-politiken utarbetas¹⁸. Den övergripande sociala klausul¹⁹ som införlivats i EU-fördraget och är till för att bedöma relevansen i alla politiska åtgärder på grundval av deras sociala inverkan, måste börja användas som en bas för alla reflektioner.

Ett nytt mål är att använda effektiva marknader för att främja kreativitet och dynamik i EU:s företag och, samtidigt, återställa européernas förtroende för den inre marknaden. Politiken måste bli mer hållbar genom att man förutser och begränsar kriser, och genom en konsolidering av EU:s ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning. En stärkt sammanhållning, särskilt territoriellt, är fortfarande en förutsättning för att den inre marknaden ska fungera smidigt. I samband med detta kommer kommissionen att i korthet lägga fram ett förslag om att förbättra sammanhållningspolitikens effekt, att rikta den mer mot resultat och prestanda, att göra genomförandet mer ambitiöst och att koncentrera EU-medel på de huvudsakliga prioriteringarna. Kommissionen kommer även att se över möjligheten att förbättra den inre marknadens infrastrukturer, bland annat genom att uppmuntra till offentlig-privata partnerskap.

Denna akt för den inre marknaden rör medborgarna i deras egenskap av deltagare i ekonomin. Frågor om medborgarnas icke-ekonomiska rättigheter på den inre marknaden hanteras parallellt i rapporten om EU-medborgarskap 2010 om att avlägsna hindren för EU-medborgarnas rättigheter, som samtidigt antas av Europeiska kommissionen.

¹⁸ ”Stratégie pour la mise en œuvre effective de la Charte des droits fondamentaux par l'Union européenne”, KOM(2010) 573 slutlig, 19.10.2010.

¹⁹ Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artikel 9.

2.1. Bättre allmännyttiga tjänster och förbättrad central infrastruktur

Den fria marknaden och marknadskrafterna är utgångspunkten för det europeiska samarbetet och är också det system som ger människor störst valfrihet vad gäller varor och tjänster till lägsta pris och uppmuntrar till innovation. Detta betyder emellertid på intet sätt att Europasamarbetets viktiga mål att uppnå social och territoriell sammanhållning inom unionen åsidosätts, och det finns ett medvetande om att marknadskrafternas fria spel inte kan fylla alla de kollektiva behoven på ett lämpligt sätt.

Därför erkänner Europeiska unionen i artikel 14 i EUF-fördraget och protokoll nr 26 till fördragen den sociala betydelse och det ekonomiska värde som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har och bekräftar, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, de offentliga myndigheternas möjligheter att tillhandahålla, beställa och organisera tjänster av allmänt ekonomiskt intresse så nära användarna som möjligt. Det är också därför som unionen har låtit en gradvis liberalisering av de stora nätverksindustrierna, som ska garantera EU:s ekonomi ökad konkurrens, åtföljas av stränga krav om allmännyttiga tjänster för alla medborgare. Det är även skälet till att unionen arbetar för att få till stånd välfungerande transeuropeiska infrastrukturer, genom att identifiera de led som saknas inom olika sektorer och med hjälp av olika incitament bidra till att de kommer på plats.

En stor del av de offentliga förvaltningarnas dagliga verksamhet är av ekonomiskt slag och omfattas därför av unionslagstiftningen. Kommissionen är t.ex. ensam behörig att i enlighet med artikel 106 EUF-fördraget kontrollera att all ersättning som betalas ut i form av statligt stöd är förenlig med den inre marknaden. Kommissionen kommer att fortsätta utvärderingen och åtar sig att eventuellt se över beslutet och rambestämmelserna när det gäller ersättning i samband med skyldighet att allmännyttiga tjänster (det så kallade Altmarkpaketet).

Tillämpningen av EU:s regler på området allmännyttiga tjänster väcker många praktiska frågor för de behöriga offentliga myndigheterna och vissa aktörer inom sektorn, särskilt när det gäller sociala tjänster. Unionen och dess medlemsstater måste därför garantera rättsliga ramar som innebär att de offentliga organen kan utföra sina uppdrag och att enskilda personer kan få sina behov uppfyllda på ett effektivt sätt. Unionen måste också konkretisera sin nya ambition att identifiera och bidra till att snabbt etablera sådan infrastruktur som är avgörande för en väl fungerande inre marknad och för utvecklingen av nya tjänster till förmån för EU:s invånare. Genom 2020-strategin kommer man att utveckla infrastruktur som möjliggör tillträde till höghastighetsinternet för alla senast 2013. Denna strategi innebär att alla i EU senast 2020 kommer att ha tillgång till betydligt högre uppkopplingshastigheter (över 30 Mbps) och att minst 50 % av hushållen kommer att ha tecknat avtal för internetuppkopplingar med en hastighet över 100 Mbps.

Förslag nr 25: Kommissionen förbinder sig att före 2011 anta ett meddelande åtföljt av ett åtgärdsprogram på området allmännyttiga tjänster.

Unionen och dess medlemsstater måste se till att de allmännyttiga tjänster (däribland de sociala tjänsterna) som tar till vara enskilda människors behov blir lättare att hantera på respektive nivå, att de styrs av tydliga finansieringsregler, att de är av högsta kvalitet och verkligen tillgängliga för alla. I detta perspektiv kommer kommissionens initiativ att delas in i tre huvudlinjer.

Det rör sig för det första om att ge de offentliga förvaltningarna en ”verktygslåda” som är användarvänlig och effektiv och som täcker alla de aktuella frågeställningarna (dvs. finansiering, offentlig upphandling eller samarbete mellan offentliga myndigheter) och därigenom ge dem möjlighet att, inom sina respektive behörighetsområden och i kraft av sin höga grad av självständighet, erbjuda lokala allmännyttiga tjänster av hög kvalitet och som motsvarar allmänhetens förväntningar. Initiativet bör också göra det möjligt att bättre utvärdera tjänsternas kvalitet och att göra jämförelser inom och mellan branscher, samt på gränsöverskridande nivå.

För det andra rör det sig om att låta EU:s invånare själva bedöma kvaliteten på de tjänster som erbjuds dem, bland annat inom ramen för liberaliseringsreformerna inom nätverksindustrin (transporttjänster, posttjänster, energi).

Slutligen rör det sig om att bättre tillmötesgå kravet på allmän tillgång till sådana tjänster som människor betraktar som oundgängliga i sitt dagliga liv (t.ex. posttjänster), inte minst därför att de allmännyttiga tjänsternas kvalitet står i beroendeförhållande till hur tillgängliga de är, även vad gäller priser. Det bör göras en fördjupad analys av vilka hinder som eventuellt kan komma i vägen för samhällsomfattande kvalitetstjänster. Analysen ska grunda sig på fälterfarenheter. Denna önskan att tillgodose behoven för alla bör också bygga på en dynamisk utvärdering av människors behov, eftersom dessa förändras i takt med den snabba samhällsutvecklingen och nya sociala mönster.

Kommissionen förbinder sig att göra följande:

- Fortsätta att uppdatera svaren på de praktiska frågor som enskilda personer och offentliga myndigheter ställer kring EU-rättens tillämpning (statliga stöd och offentlig upphandling) på allmännyttiga tjänster.
- Vidta åtgärder som gör det möjligt att bättre utvärdera och jämföra kvaliteten på utbudet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse på EU-nivå, bland annat med utgångspunkt i fälterfarenheter.
- Undersöka om det är lämpligt och möjligt att mot bakgrund av förändringar i EU-medborgarnas grundläggande behov sträcka ut skyldigheterna att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster till nya områden, eventuellt på grundval av artikel 14 i EUF-fördraget.

Förslagen som rör utvärderingen och översynen av reglerna för offentlig upphandling – däribland samarbetet mellan offentliga myndigheter och ett direktiv om koncessioner – följer samma linje, eftersom de ska bidra till att fylla den ”verktygslåda” som erbjuds de offentliga förvaltningarna. Vidare bör det understrykas att initiativen för att modernisera infrastrukturen inom de stora nätverksindustrier som nämns ovan (energi, transporter och elektronisk kommunikation) även återspeglar unionens ambitioner att svara på den utmaning som ligger i moderniseringen av vår allmännyttiga infrastruktur.

Förslag nr 26: Under 2011 kommer kommissionen att anta en översyn av gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet, samt ett förslag rörande allmänna ramar för finansiering av transportinfrastruktur.

Trots de betydande investeringar som gjorts har Europeiska unionen fortfarande inte ett gränsöverskridande transportnät som är i tillräckligt hög grad sammankopplat, driftskompatibelt och effektivt. Transportinfrastrukturer är emellertid en förutsättning för en fungerande inre marknad och måste främja tillväxt och utveckling på hållbar basis. Utöver den bristande samordningen medlemsstaterna emellan när det gäller planering, finansiering och förvaltning av projekt, består en av de främsta bromskrafterna i att det saknas en allmän finansieringsram på EU-nivå som skulle kunna göra det möjligt att komma åt de största bristerna i den inre marknaden. Finansieringsramen kommer att fastställas på grundval av nästa fleråriga budgetram som är planerad till mitten av 2011.

Förslag nr 27: Kommissionen kommer att anta ett meddelande om prioriteringarna för energiinfrastruktur fram till 2020–2030 i syfte att stödja framväxten av en fullt fungerande inre marknad för energi, genom att åtgärda problemet med brister i sammanlänkningen och underlätta integreringen av förnybara energikällor. De verktyg som behövs för genomförandet av dessa prioriteringar kommer att föreslås under 2011 i ett nytt instrument för energitrygghet och energiinfrastruktur i EU.

För att skapa en europeisk marknad för energi krävs modern infrastruktur. De centrala målen för unionens energiförsörjningspolitik är att göra den konkurrenskraftig, hållbar och trygg. Detta kräver energiinfrastruktur som är bättre sammankopplad med de nationella energinäten, som har kapacitet att integrera en växande andel förnybar energi och som möjliggör diversifiering av energikällorna. Om den existerande infrastrukturen ska kunna leva upp till detta krävs snabb modernisering, uppgradering och standardisering. Om man ska kunna ändra metoderna för planering och utbyggnad av energinät i EU krävs ny EU-politik för energiinfrastruktur. Man måste lösa bristerna i sammanlänkningen, t.ex. genom energinät i Nordsjön eller en gaskorridor i Sydeuropa. Näten måste bli intelligentare så att energin kan användas och transporteras mer effektivt. Tillståndsförfarandena måste bli effektivare och öppnare och nya finansieringslösningar måste hittas för att de gigantiska investeringarna på över 200 miljarder euro²⁰ ska kunna genomföras för de stora europeiska överföringsnäten för el och gas under det kommande årtiondet. Till detta kommer omkring 400 miljarder euro för underhåll, modernisering och utbyggnad av de nationella distributionsnäten.

Förslag nr 28: Europaparlamentet och rådet bör anta förslaget till beslut om upprättande av ett handlingsprogram om europeiskt radiospektrum, för bättre förvaltning och ett effektivare utnyttjande av europeiskt radiospektrum.

Europeiskt radiospektrum bör användas effektivare och mer harmoniserat och samordnat, så att det finns tillräckligt med spektrum för att tillmötesgå enskilda personers och företagens efterfrågan. De stordriftfördelar som uppstår om samma frekvensband finns tillgängliga på flexibla tekniska villkor i hela EU kommer att leda till lägre kommunikationspriser för alla användare.

²⁰

Källa: GD ENER.

2.2. Stärka solidariteten på den inre marknaden

Enligt Mario Monti kan den besvikelse över den inre marknaden som vissa erfar – även – förklaras genom en känsla av att de på varandra följande liberaliseringarna har skett på bekostnad av de sociala rättigheter som varit grundförutsättningen för olika ekonomiska aktörer. Lissabonfördraget och bekräftelsen av begreppet ”social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft” som ett centralt mål, tvingar oss till en mer nyanserad bild av den inre marknaden. De ekonomiska friheterna och friheterna att vidta kollektiva åtgärder måste ”bringas i harmoni” med varandra. Det är viktigt att blåsa nytt liv i dialogen mellan arbetsmarknadens parter och på så sätt lättare nå fram till lagstiftning som är skapad ”av och för” arbetsmarknadens parter, vilket också sägs uttryckligen i Lissabonfördragets.

De friheter som följer av en inre marknad måste komma både de allra starkaste och de allra svagaste till del. Var och en bör kunna dra nytta av den inre marknadens fördelar, även människor med funktionshinder och äldre. Man bör särskilt uppmärksamma tillgängligheten till varor och tjänster för synskadade och hörselskadade inte minst på det kulturella området, t.ex. via utvecklingen av lämpliga tekniska verktyg (automatisk undertextning eller särskilda program i offentliga tv- och radiokanaler).

Förslag nr 29: Med utgångspunkt i den nya strategin för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna²¹, kommer kommissionen att se till att de rättigheter som garanteras enligt stadgan (t.ex. rätten att vidta kollektiva åtgärder) respekteras. Kommissionen kommer att i förväg göra en fördjupad analys av de sociala konsekvenserna av alla lagstiftningsförslag rörande den inre marknaden.

Förslag nr 30: Kommissionen kommer att anta ett lagstiftningsförslag 2011 med syftet att förbättra genomförandet av direktivet om utstationering av arbetstagare, som skulle kunna omfatta eller kompletteras med ett förtydligande av utövandet av de grundläggande rättigheterna inom ramen för de ekonomiska friheterna på den inre marknaden.

Utövandet av friheten att tillhandahålla tjänster inbegriper befogenheten att skicka sin personal till en annan medlemsstat. Utstationering av arbetstagare är alltså ett viktigt inslag i den inre marknaden för tjänster. För att de berörda arbetstagarnas rättigheter ska garanteras på lämpligt sätt på EU-nivå är direktivet om utstationering av arbetstagare uppbyggt kring en hård kärna av bestämmelser som skyddar värdlandet och som även bör tillämpas på utstationerade arbetstagare. Vidare kompliceras dock utstationeringen av arbetstagare fortfarande av tung nationell administration och problemen kring dubbelbeskattning, vilket gör friheten att tillhandahålla tjänster mer svårtillgänglig. Genomförandet och tillämpningen av direktivet samt villkoren för efterlevnad kan förbättras, och det behövs ett förtydligande kring tolkningen av direktivet.

²¹ ”Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna”, KOM(2010) 573 slutlig, 19.10.2010.

Förslag nr 31: Kommissionen kommer att granska direktivet om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (pensionsfonder) under 2011 och kommer att utarbeta andra förslag på grundval av grönboken om pensioner från juli 2010, bland annat för att åtgärda de hinder som rörliga arbetstagare ställs inför när de förbereder sin pension.

Arbetstagarna bör också kunna utnyttja sina pensionsrättigheter när de väl pensioneras. Mot bakgrund av situationen med en åldrande befolkning och den ekonomiska och finansiella krisens inverkan på de offentliga finanserna och den finansiella stabiliteten, krävs det även arbete på detta område. Genom grönboken från juli 2010 inleddes en debatt om vilka frågor som måste lösas för att EU:s invånare långsiktigt ska kunna garanteras adekvata pensioner.

Förslag nr 32: Kommissionen kommer att inleda ett samråd med arbetsmarknadens parter för att nå fram till en EU-ram för kommande industriella omstruktureringar.

Vid sidan av de åtgärder som varit en ren reaktion på den ekonomiska och finansiella krisen, har de föregripande strategierna hjälpt företagen att förebygga sociala konflikter genom en proaktiv och i förväg förhandlad förvaltning av omstruktureringar. Det är ett villkor för ekonomisk framgång och ett socialt krav, eftersom det möjliggör en omfördelning av resurserna mot framväxande branscher, och ger arbetstagarna nya möjligheter när deras sysselsättning hotas. En EU-ram för omstruktureringar skulle göra det möjligt att skapa en miljö baserad på ömsesidigt förtroende.

2.3. Tillgång till sysselsättning och livslångt lärande

Sysselsättningen är helt legitimt en central fråga för alla i EU. Den inre marknaden är en fantastisk möjlighet – som ännu inte utnyttjas i sin fulla potential – att verkligen göra sin utbildning eller sina kvalifikationer gällande och att svara på sysselsättningserbjudanden i andra medlemsländer. Därför bör det finnas konkreta verktyg som uppmuntrar och underlättar kompetensrörligheten på den inre marknaden.

Att utbilda sig i Europa är en av de mest attraktiva sidorna av de friheter och möjligheter som den inre marknaden erbjuder. Möjligheterna att studera och utbilda sig i ett annat medlemsland är inte bara en fråga om personlig utveckling; de ger också tillfälle att under hela livet tillägna sig nya färdigheter och kompetensområden som bidrar till att bygga upp en kunskapsbaserad ekonomi för framtiden.

Förslag nr 33: Under 2012 kommer kommissionen att föreslå lagstiftning som reformerar systemet för erkännande av yrkeskvalifikationer, vilken kommer att bygga på en utvärdering av regelverket 2011. Syftet är att underlätta rörligheten för arbetstagarna och anpassa utbildningen till de nuvarande arbetsmarknadsbehoven. Fördelarna med en yrkeslegitimation (som styrker yrkesbehörighet) kommer att utvärderas i detta sammanhang.

Rätten att utöva sitt yrke i en annan medlemsstat är en av de grundläggande friheterna i fördraget. Denna rätt är avgörande för medborgarna i EU:s länder och för den fria rörligheten för arbetstagare, för etableringsrätten och för friheten att tillhandahålla tjänster, eftersom krav

som rör erkännandet av yrkeskvalifikationer som förvärvats i en annan medlemsstat kan ställa hinder i vägen för dessa olika friheter och rättigheter. För närvarande finns det 4 600 lagstadgade yrken i unionen. Än idag ställs en stor mängd yrkesverksamma inför långdragna och krävande förfaranden innan de kan få sina kvalifikationer erkända; frågor kring erkännande av examensbevis rör 20 % av alla Solvitärenden. Genom ett direktiv från 2005 infördes förenklningar, framför allt för att underlätta tillfällig rörlighet för yrkesverksamma. Det nuvarande systemet bör utvärderas så att man kan se om alla de möjligheter som det direktivet erbjuder har utnyttjats fullt ut. I direktivet nämns t.ex. att en yrkeslegitimation kan användas, utan att detta är ett egentligt krav. Ett sådant id-kort skulle kunna tillföra ett mervärde för vissa yrken eller för intresserade enskilda personer. Det finns ett ökande behov av kvalificerad arbetskraft som kommer att bli svårt att fylla i framtiden, med tanke på att den andel av befolkningen som är i arbetsför ålder minskar. Systemet bör även ta hänsyn till de betydande förändringar i medlemsstaternas utbildningssystem som har till syfte att underlätta möjligheterna att få ett arbete eller att komma tillbaka på arbetsmarknaden. Därför har kommissionen inlett en utvärdering av direktivet från 2005 som kommer att utmynna i en grönbok 2011 och en översyn av direktivet 2012.

Förslag nr 34: I samarbete med medlemsländerna kommer kommissionen att utarbeta ett Unga på väg-kort för att underlätta rörligheten för alla unga som vill studera i ett annat medlemsland. Kommissionen kommer att bygga ut sin webbplats för Unga på väg med information om distansutbildningar och studie- och utbildningsmöjligheter i EU.

Rörlighet borde bli ett normalt inslag i utbildningen för alla unga EU-bor som efter att ha tillägnat sig ny kompetens, bland annat på språkområdet, lättare kommer att kunna få ett intressant arbete. I sitt meddelande "Ungdom på väg" föreslår kommissionen en rad åtgärder som ska hjälpa ungdomar till de kunskaper, den kompetens och de erfarenheter som behövs för att de ska kunna få sitt första jobb. Programmet är ett led i Europa 2020-strategin. Bland dessa åtgärder håller kommissionen på att utvärdera möjligheten att införa europeiska rörlighetsstudielån, för att möjliggöra för unga européer (särskilt de minst gynnade bland dem) att tillbringa en del av sin studie- eller utbildningstid eller praktik inom ett företag i ett annat land.

Förslag nr 35: Kommissionen kommer att garantera genomförandet av den europeiska ramen för kvalifikationer, i partnerskap med medlemsstaterna. Den kommer att föreslå en rekommendation från rådet för att främja och erkänna utbildning utanför skolsystemet ("icke formellt och informellt lärande"). Den kommer även att föreslå att det införs ett europeiskt färdighetspass som gör det möjligt för var och en att visa och styrka de kunskaper och färdigheter som de tillägnat sig under hela livet. Den kommer att inrätta en sluss mellan den europeiska ramen för kvalifikationer och nomenklaturen över yrken (yrkesområden) i Europa.

Trots framgångarna med program som Erasmus är det akademiska erkännandet av examensbevis och studietider i en annan medlemsstat fortfarande problematiskt²². För en ökad rörlighet måste det vara möjligt att överföra kompetens och kunnande.

2.4. Nya resurser för den sociala marknadsekonomin

I detta kapitel om den sociala marknadsekonomin presenteras tre förslag till en inre marknad som grundar sig på en "social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft". För det första bör initiativet för socialt entreprenörskap leda till att talangkapital och ekonomiska resurser som redan finns i medlemsländerna frigörs. Initiativet går ut på att få till stånd ett samarbete mellan yrkesfolk inom förvaltnings- och finansvärlden och entreprenörer med socialt innovativa projekt som skapar tillväxt. I den andra delen, som rör de rättsliga formerna, föreslås initiativ för att förbättra den rättsliga miljö som utgör strukturen för vissa delar av den sociala ekonomins verksamheter. I den sista delen som rör företagsstyrning och företagens sociala ansvar föreslås ett initiativ till omdefiniering av företagens roll i dagens samhälle.

Förslag nr 36: Under 2011 kommer kommissionen att föreslå ett initiativ för socialt entreprenörskap i syfte att stödja och åtfölja utvecklingen av socialt innovativa företagsprojekt på den inre marknaden. Det kan röra sig om projekt som mäter sociala aspekter, som använder social märkning och offentlig upphandling, som vill införa ett nytt system med investeringsfonder eller se till att vilande sparkapital kommer till mer produktiv användning.

De senaste åren har enskilda entreprenörer eller stora företag satt igång projekt som varit mycket innovativa ur social synvinkel. Detta tjugohundratalets första decennium har visat prov på en enorm innovationspotential på området social ekonomi, både inom Europa och på världsnivå. Utan att alls ge avkall på vinstaspekten har dessa projekt, som varit frukten av en enskild persons eller en hel grupps ansträngningar, kunnat bidra med kreativa lösningar på betydande socioekonomiska problem som orsakats av uteslutning (tillgång till livsmedel från jordbruket, tillgång till bostäder, tillgång till hälso- och sjukvård, tillträde till arbetsmarknaden, tillgång till banktjänster, tjänster som medger bättre integrering av människor med funktionshinder osv.) eller av situationen med en åldrande befolkning. Det innovativa i dessa nya modeller skapar ekonomisk tillväxt och får positiva effekter för alla parter (entreprenörer, löntagare, konsumenter, investerare och andra finansieringspartner m.fl.). Struktureringen av offentlig och privat upphandling (upphandlingspolitiken i den privata sektorn och företagens sociala ansvar), de förbättrade möjligheterna att få finansiering (från banker eller på finansmarknaderna genom att utnyttja vilande sparkapital) införandet av ett nytt investeringsfondssystem för finansbranschen och för konsumenter av finansiella produkter i syfte att främja och förbättra tillgången till likvida medel för investeringar i projekt med högt socialt, ekonomiskt och tekniskt innovationsvärde samt införandet av särskilda kommunikationsverktyg kommer att fungera som utlösare av och incitament till nya insatser.

²² Kommissionen har, inom ramen för sitt program "Ungdom på väg", antagit ett förslag till rådets rekommendation (KOM (2010) 478, 15.9.2010) som ska undanröja dessa hinder.

Förslag nr 37: Den sociala ekonomin struktureras kring en mångfald väl definierade former av rättslig ställning (stiftelser, kooperativ, ömsesidiga företag m.m.). Skälen till detta är många, men rör huvudsakligen finansieringsformen eller det val som gjorts av aktieägarna eller de olika parter som stöder projekt med stort socialt, ekonomiskt och ibland även tekniskt innovationsvärde. Kommissionen kommer att föreslå åtgärder för att förbättra de olika berörda rättsstrukturernas kvalitet, så att de kan fungera optimalt och lättare kan utvecklas på den inre marknaden.

Följande initiativ föreslås:

- Före utgången av 2011 kommer kommissionen att lägga fram en förordning rörande europeiska stiftelsers rättsliga status.

Stiftelsernas olika verksamheter har de senaste åren utvecklats i betydande utsträckning och deras insatser har gjort det möjligt att uppnå högt satta mål på områden där europeisk kreativitet och innovation har blivit en förutsättning för att den inre marknaden ska kunna konkurrera i en globaliserad värld, särskilt på forskningsområdet. Administrativa avgifter, registrering i en annan medlemsstat, kostnader och förfaranden kring det bevis som stiftelser i en medlemsstat som vill etablera sig i en annan måste kunna lägga fram samt svårigheterna att gemensamt utnyttja finansiella medel över landsgränserna är hinder som idag gör det svårare för stiftelser att utvecklas och som en förordning om rättslig status för stiftelser i Europa skulle kunna undanröja.

- Kommissionen kommer att föreslå ett offentligt samråd om stadgan för europeiska kooperativa föreningar och kommer att vidta åtgärder efter antagandet av sin utvärderingsrapport 2012.

Kooperativen utgör en mycket viktig del av ekonomins struktur och dynamik. Vidare erbjuder de sina medlemmar unika solidaritetsmekanismer och skapar solida aktieägarstrukturer som främjar en stark gruppkultur, ett lönearbetande aktieägarskap och långsiktiga investeringar.

- Under 2011 kommer kommissionen att inleda en studie av ömsesidiga företag i alla medlemsstater, bland annat i syfte att granska deras verksamhet över landsgränserna.

Det finns ömsesidiga företag i de flesta EU-länder, även om deras antal är större i vissa än i andra. Mer än 120 miljoner européer är till exempel anslutna till en ömsesidig sjukförsäkringskassa i Europa. Inom försäkringssektorn och inom sektorn för finansförmedlingstjänster står de ömsesidiga företagen för en betydande andel arbetstillfällen.

Förslag nr 38: Kommissionen kommer att inleda ett offentligt samråd (grönbok) på området företagsstyrning. Den kommer även att starta ett offentligt samråd om olika alternativ för att förbättra öppenheten och tydligheten när det gäller företagens information om sociala och miljömässiga aspekter och i frågor som rör mänskliga rättigheter. Dessa samråd kan leda till lagstiftningsinitiativ.

Det är en grundläggande förutsättning att företagen visar prov på största möjliga ansvar gentemot sina anställda, sina aktieägare och gentemot samhället i allmänhet. Företagsstyrningen skulle kunna förbättras, i synnerhet vad gäller sammansättning och spridning inom styrelserna, däribland kvinnorepresentationen, aktieägarnas långsiktiga åtaganden eller lönearbetande aktieägarskap. För att stärka både företagsstyrningen och företagens sociala ansvar – även deras samhällsansvar – måste reflexionerna centreras kring att förbättra tydligheten och öppenheten framförallt på områdena mänskliga rättigheter och hållbar utveckling, men även kring vilka medel som kan användas för att få företagen att fungera bättre och på så sätt öka de anställdas deltagande, förbättra relationerna med aktieägarna och underlätta en mer adekvat värdering av företagen finansmarknaderna.

2.5. En inre marknad i konsumenternas tjänst

För EU:s konsumenter bör den inre marknaden stå för ett mervärde och erbjuda dem varor och tjänster av varierande slag och av hög kvalitet. Särskild tonvikt bör läggas vid tillgången till bankprodukter då dessa i stor utsträckning är villkor för rörligheten och möjligheterna att arbeta på den inre marknaden. Slutligen bör övervakningsmyndigheterna garantera konsumenterna ett högt skydd mot alla former av risker knutna till kvaliteten på de erbjudna produkterna eller tjänsterna.

Konsumenterna har ofta inte tillgång till den information som behövs för att kunna välja ett bra pris eller göra ett val baserat på kunskaper om produkterna, eftersom informationen kan vara presenterad på ett dubbeltydigt sätt eller på ett sätt som försvårar jämförelser. Detta gäller t.ex. erbjudanden som sträcker sig över landsgränserna och leveranskostnader. När dagens konsumenter handlar har de inte tillgång till alla pusselbitar som behövs för kunna göra sitt val med full kännedom om situationen. Kommissionen kommer att göra en praktisk utvärdering av de rutiner som för närvarande gäller i fråga om webbplatser för prisjämförelser, och utarbeta riktlinjer för sådana webbplatser på grundval av erfarenheter och bästa praxis i medlemsstaterna.

Förslag nr 39: Under 2011 kommer kommissionen att utarbeta en flerårig handlingsplan för att utveckla marknadsövervakningen i EU. Kommissionen kommer dessutom att under 2011 utarbeta riktlinjer för tullkontroll på området produktsäkerhet. Detta kommer att ske i samarbete med medlemsstaternas tulltjänster och marknadsövervakningsmyndigheter. Kommissionen kommer också att föreslå en översyn av direktivet om allmän produktsäkerhet i syfte att få till stånd en konsekvent och fungerande ram för säkerheten i fråga om konsumtionsvaror i EU.

EU:s invånare kräver att deras hälsa och rättigheter skyddas i hela EU. Detta krav blir särskilt påtagligt när det rör sig om hot eller risker som människor inte själva kan göra något åt. För tillmötesgå deras krav kommer kommissionen att stärka marknadsövervakningen när det gäller produktsäkerheten i EU. Målet kommer att uppnås genom en handlingsplan som inleds under 2011. Det handlar om att stärka samordningen mellan de nationella marknadsövervakningsmyndigheterna för att på så sätt garantera konsumenten att de varor som rör sig fritt på den inre marknaden är säkra och tillförlitliga. Härigenom skapas lika konkurrensvillkor som gör det möjligt för seriösa företag att fullt utnyttja en marknad med över 500 miljoner konsumenter. Kommissionen kommer också att föreslå en översyn av direktivet om allmän produktsäkerhet för att få till stånd konsekventa och fungerande

marknadsövervakningsramar som kan garantera säkerheten i fråga om konsumtionsvaror i EU.

Förslag nr 40: I början av 2011 kommer kommissionen anta ett lagstiftningsinitiativ rörande tillträde till vissa grundläggande banktjänster. Den kommer också att uppmana banksektorn att lägga fram ett förslag till självreglering i syfte att öka insynen och jämförbarheten i fråga om bankavgifter före utgången av 2011.

Enskilda personer, framför allt studenter, ställs inför problem när de vill öppna bankkonto eller få ut ett betalkort i ett medlemsland som de nyligen flyttat till eller där de inte är mantalsskrivna. Finansinstituten försvarar denna förvägran med att vissa kategorier potentiella konsumenter innebär en förhöjd risk för banken och därmed föranleder ökad aktsamhet. De påpekar också att de inte har möjligheter att göra sig en exakt bild av låntagarens återbetalningshistorik. I många fall kan dock förvägran att öppna ett bankkonto inte betraktas som objektivt motiverad och proportionell. Dessutom utgör den bristande öppenheten i fråga om bankavgifter ett allvarligt hinder på området finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag. Kunderna har inte möjlighet att sätta sig in i och jämföra bankkontokostnader, vilket hindrar dem från att byta ut sitt bankkonto mot ett billigare. I medlemsstater där systemet för bankavgifter är komplicerat och oöverskådligt betalar konsumenterna därför högre avgifter än de borde. Större öppenhet och insyn är också en förutsättning för att transaktioner över landsgränserna och för att det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa) ska kunna fungera. En analys av 224 banker (omfattande 81 % av marknaden för banktjänster till privatpersoner och mindre företag uttryckt i kundinsättningar) ledde till bedömningen att 66 % av bankernas webbplatser begärde kompletterande uppgifter för att kunna fastställa kostnaderna för ett bankkonto. Analysen visade också att prisskillnaderna mellan bankkonton på EU-nivå var betydligt större än inom andra tjänster.

Förslag nr 41: Kommissionen kommer senast i februari 2011 att lägga fram ett direktiv som syftar till att skapa en integrerad inre marknad för hypotekslån med högt skydd för konsumenterna.

Marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag är en bransch som konsumenterna ännu inte kan utnyttja fullt ut. De är ofta motvilliga till att byta tjänsteleverantör eller så har de för lite information för att kunna jämföra olika erbjudanden. Svårigheterna tenderar att öka när man söker finansiella tjänster utomlands. Reformerna för att öka konsumenternas förtroende för finansiella tjänster till privatpersoner och företag bör fortsättas parallellt med de pågående strukturreformerna inom finanssektorn. Hindren inom den här branschen hör till dem som påverkar människor mest i deras dagliga liv. Hypotekslånemarknaderna i Europa har en avgörande betydelse för miljoner människor i Europa: ett hypotekslån är ett av de viktigaste finansiella besluten i livet, som medför ekonomiska åtaganden för årtal framåt. Ett ansvarslost beteende från branschens sida kan skaka finanssystemet i dess grundvalar och eventuellt få mycket allvarliga sociala och ekonomiska konsekvenser. Integreringen av hypotekslånemarknaderna förblir också begränsad. Andelen direkta gränsöverskridande lån förblir låg och de stora grundläggande skillnaderna mellan medlemsstaterna består när det gäller priser, val av produkter och av lagstiftning som ska gälla för olika berörda aktörer, som t.ex. andra låneinstitut än banker och kreditförmedlare. Kreditorerna och kreditförmedlarna möter hinder som innebär att de inte

kan göra affärer i en annan medlemsstat eller som ökar deras kostnader på ett oproportionerligt sätt. På samma sätt möter enskilda personer hinder när de vill teckna hypotekslån i ett annat medlemsland eller hos en långivare i samma medlemsland men för att förvärva en fastighet i ett annat EU-land, och förvägras ofta ett lån. Att söka det lägsta priset eller den billigaste produkten i olika medlemsstater är också svårt, eller i värsta fall omöjligt, på grund av det inte går att få tag i jämförande uppgifter. En integrering av EU:s hypotekslånemarknader skulle främja den finansiella stabiliteten och medföra betydande fördelar för konsumenterna. Det skulle leda till att hypotekslånegivarna blir effektivare och att ett större utbud produkter erbjuds på marknaden.

Förslag nr 42: Senast vid utgången av 2010 kommer kommissionen att anta ett meddelande som har till syfte att identifiera och undanröja de skattehinder som EU:s invånare fortfarande möter.

Vissa av de hinder som gör att människor inte kan röra sig fritt, bosätta sig och förvärva egendom och tjänster i EU är knutna till skatter. Det kan röra sig om svårigheter att få lätnader i fråga om dubbel beskattning därför att tillämpningsområdet för dubbelbeskattningsavtal är begränsat eller därför att inga sådana avtal existerar. Det kan även röra sig om diskriminerande skatteregler och överlappning mellan olika skattesystem eller svårigheter att klara av gällande skattelagstiftning i två eller flera medlemsstater. Det kan också röra sig om andra svårigheter, som att ansöka om skattelättnader eller om skatteåterbäring i en annan medlemsstat. Gränsarbetare kan stöta på särskilda svårigheter som rör fordonsbeskattning och pensions- och arvsskatter.

Förslag nr 43: Under 2012 kommer kommissionen att anta ett förslag om ändring av förordningen om flygpassagerares rättigheter (i synnerhet mot bakgrund av följderna av krisen i samband med det nyligen inträffade vulkanutbrottet på Island) samt ett meddelande om grundläggande passagerarrättigheter inom alla transportsätt, förutsatt att den nya lagstiftningen inom trafiksektorn (bussar och långfärdsbussar) antas.

Trots den lagstiftning som redan har införts, särskilt inom luftfarts- och järnvägssektorn och snart också inom sjöfartsektorn, varierar passagerarnas rättigheter beroende på vilket transportsätt de valt och rättigheterna respekteras inte alltid av operatörerna. Denna situation innebär en risk för att konkurrensen på den inre marknaden snedvrids och påverkar på ett negativt sätt målet att säkerställa en tillräckligt enhetlig kvalitetsnivå för tjänster, ett mål som är viktigt för enskilda personer men även för EU:s ekonomi som helhet.

3. DIALOG, PARTNERSKAP, UTVÄRDERING: VERKTYG FÖR EN GOD INRE MARKNADSSTYRNING

Den inre marknaden är varken EU-institutionernas eller några stora alleuropeiska gruppers egendom: **den är vad var och en gör den till varje dag genom att arbeta, spara, köpa och investera...** Hur den inre marknaden utvecklas och används beror i själva verket på européerna själva!

Ambitionen med den här akten är att föreslå nya ramar för en dialog med syftet att ställa reflexionerna och genomförandet av lagtexterna i européernas tjänst: i sin roll som

förslagsställare, impulskraft, forum för dialog och debatter **förbinder sig kommissionen att ge den inre marknaden nytt innehåll så att EU:s invånare får så stort utbyte av den som möjligt.** Europaparlamentet och rådet kommer i kraft av sina respektive roller att besluta om vilka åtgärder som ska drivas i de olika medlemsländerna.

Den här inre marknadsakten kan inte lyckas om processen för förslagsställande, beslutsfattande, genomförande och övervakning inte öppnas upp ytterligare för andra parter, och detta redan i de tidiga skedena.

En stor del av aktens olika delar, t.ex. åtgärderna rörande allmännyttiga tjänster eller skattefrågor, rör medlemsländernas eller deras lokala och regionala myndigheters behörighetsområden. Detta är det främsta skälet till att alla regionala och lokala politiska nivåer måste involveras och delta fullt ut i den inre marknadsstyrningen på ett sätt som är förenligt med deras aktiva engagemang i sammanhållningspolitiken.

Den här inre marknadsakten är en produkt av ordförande Barrosos **starka vilja att ge Europa 2020-strategin större möjligheter att lyckas och på ett fungerande sätt genomföra rekommendationerna från Europaparlamentet och Mario Montis rapport.** Genom akten förbinder sig Europeiska kommissionen att arbeta för att producera resultat, flytta fram demarkationslinjerna inför framtiden och stärka EU:s kapacitet att hantera nya utmaningar.

Den här akten och dess genomförande präglas tveklöst av en stark vilja till att föra dialog, ingå partnerskap med berörda parter och göra objektiva utvärderingar av resultaten.

Det går inte att lagstifta om inflytande, det måste byggas upp. Det är därför som kommissionen inte väjer för någon debatt på något område, inte ens de allra svåraste: de politiska partierna i Europa, de nationella regeringarna och parlamenten, de regionala och lokala myndigheterna, det civila samhället, fackföreningarna och företagen, konsumenterna, sammanslutningarna osv., i nära samarbete med regionkommittéerna och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Akten föreslår 50 åtgärder med en tidtabell för olika samrådsfaser som kommissionen kommer att driva i enligt principerna om smart lagstiftning. **I enlighet med principerna om öppenhet och ansvar uppmanar kommissionen var och en av sina partner att förbereda dessa dialogfaser, att lämna sina bidrag och ta den framtid som vi måste skapa för vår stora inre marknad i egna händer.**

Kommissionen måste fortsätta att axla sin roll i övervakningen av den inre marknadens olika politikområden och se till att de genomförs på bästa sätt. Den är medveten om vilka stora ansträngningar som krävs av medlemsstaterna i strävan efter en mer enad och konkurrenskraftig marknad. Den kommer att vara lyhörd gentemot dem, utan att därför förlora målen ur sikte.

Förslag nr 44: Kommissionen och medlemsstaterna kommer att samarbeta för att vidareutveckla den inre marknaden och kommer att intensifiera utvärderingen av regelverket, särskilt på grundval av den process för "ömsesidig utvärdering" av tjänstedirektivet som för närvarande pågår mellan medlemsstaterna och kommissionen. Erfarenheterna från den ömsesidiga utvärderingen av tjänstedirektivet kommer sedan att tillämpas på annan central inremarknadslagstiftning.

Kommissionen kommer att fortsätta sin utvärdering grundad på återkoppling i form av konkreta erfarenheter, och kommer att pröva och stärka synergier mellan de verktyg som redan finns (marknadsövervakning, sektorsinriktade undersökningar, konsumentresultattavlor osv.). Den kommer också att upprätta en topp 20-lista över aktörernas (företag, konsumenter, arbetstagare, studenter, pensionärer) förväntningar på den inre marknaden. Denna lista kommer att fungera som termometer för läget på den inre marknaden och hur den fungerar ute på fältet.

Kommissionen kommer också att regelbundet undersöka läget på den inre marknaden i partnerskap med alla berörda aktörer. Tillsammans med Europaparlamentet kommer den varje år att organisera ett **Forum för den inre marknaden** där de andra institutionerna, företrädare för medlemsländerna (även på regional och lokal nivå), de nationella parlamenten, enskilda medborgare och berörda parter kommer att delta. Det första forumet planeras till 2011.

Förslag nr 45: I början av 2011 kommer kommissionen att presentera en strategi för att utvidga informationssystemet för den inre marknaden (IMI) till andra lagstiftningsområden under 2011. Syftet är att skapa ett genuint elektroniskt nät där EU:s förvaltningar kan mötas "face to face". Denna strategi kommer att ingå i ett lagstiftningsförslag.

Informationssystemet för den inre marknaden (IMI) har utformats till ett flexibelt stödverktyg för administrativt samarbete rörande sektorslagstiftning på olika områden. Det används för närvarande i samband med direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer och tjänstedirektivet. För att IMI ska kunna utnyttjas optimalt behövs det en tydlig strategi för att utvidga systemet till andra sektorer och skapa synergier mellan IMI och andra informationstekniska verktyg. Strategin kommer att beskrivas närmare i ett meddelande från kommissionen. Det främsta hindret för en utvidgning av IMI är att det inte finns någon rättslig grund som är helt tillfredsställande för dem som har ansvaret för dataskyddet på EU-nivå och nationellt. Det kommer att diskuteras om ett förordningsförslag vore lämpligt för att åtgärda denna brist. Förslaget skulle innehålla regler om databehandling och andra användarvillkor knutna till IMI, och skulle möjliggöra administrativt samarbete på områden där sådant samarbete är nödvändigt för tillämpningen av inre marknadslagstiftningen, men inte föreskrivs uttryckligen i någon nu gällande lagstiftning.

Förslag nr 46: Under 2011 kommer kommissionen att lägga fram ett initiativ rörande utnyttjandet av alternativa tvistlösningssystem i EU. Kommissionen kommer under 2011 även att anta en rekommendation rörande nätverket för alternativa tvistlösningssystem för finansiella tjänster. De två initiativen ska garantera att det finns enkla utomrättsliga tvistlösningsförfaranden till rimliga kostnader för behandling av konsumenttvister över landsgränserna. Senast under 2012 kommer kommissionen att föreslå ett onlinesystem för tvistlösning inom EU för digitala transaktioner. Vidare kommer kommissionen under 2010–2011 att leda ett offentligt samråd om en EU-strategi för kollektiv prövning (så kallad grupptalan), i syfte att ta fram modeller som skulle kunna passa både Europeiska unionens rättsliga ram och medlemsstaternas rättssystem.

Om man vill att konsumenterna med fullt förtroende ska kunna handla i en annan medlemsstat och utnyttja sina rättigheter enligt EU-lagstiftningen, måste de vara säkra på att kunna få

gottgörelse om det uppstår problem. Rättigheter som inte respekteras och därför inte ger något i praktiken har inget värde. Enligt en undersökning som gjordes nyligen uppgår EU-konsumenternas försluter på grund av ett problem med en köpt vara eller tjänst till 0,3 % av EU:s årliga BNP. De alternativa systemen för tvistlösning och hjälp vid klagomål, som de europeiska konsumentcentrumen, kan vara en enkel, snabb och billig lösning för konsumenterna och upprätthåller företagets relationer med kunderna. Konsumenterna och företagen får dock inte tillräcklig information om de system för alternativ tvistlösning som redan finns, och inom många sektorer saknas sådana system fortfarande. Inom sektorn för finansiella tjänster har konsumenterna ofta inga andra möjligheter än att tillgripa kostsamma och tunga rättsförfaranden. I vissa medlemsstater finns det inga mekanismer för utomrättslig tvistlösning. Och när sådana mekanismer finns har de hittills inte visat sig vara tillräckligt effektiva när det gäller ärenden som sträcker sig över landsgränserna. Luckorna i FIN-Nets (nätverket för klagomål mot finansiella tjänster) geografiska och sektoriella täckning måste därför åtgärdas. Att ansöka om kollektiv prövning vid domstol eller inom utomrättsliga ramar är inte heller alltid lätt. Företagen kan utsättas för snedvriden konkurrens när det inte råder lika konkurrensvillkor. Möjligheterna till stordriftsfördelar genom kollektiva förfaranden går förlorade. Förbättrade alternativa förfaranden för tvistlösning mellan konsument och företag, särskilt på området finansiella tjänster, skulle innebära väsentliga fördelar för konsumenterna, stärka konsumenternas förtroende och bidra till den inre marknadens utveckling.

Förslag nr 47: I partnerskap med medlemsstaterna kommer kommissionen att utarbeta en mer bestämd politik för att se till att den inre marknadens regler följs. Kommissionen förbinder sig att utarbeta införlivandeplaner och preliminära jämförelsetabeller för de lagstiftningsförslag som ingår i akten samt att minska den genomsnittliga handläggningstiden för överträdelseärenden. Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att minska andelen icke införlivad lagstiftning (införlivandeunderskott) till 0,5 % och att meddela sina jämförelsetabeller tillsammans med införlivandeåtgärderna.

Det har gjorts betydande ansträngningar, varav en del fortfarande pågår, för att stärka det partnerskap mellan kommissionen och medlemsstaterna som rör förvaltningen av den inre marknaden, i synnerhet i genomförandet av "rekommendationen om partnerskap" från 2009²³. De fortsatta ansträngningarna för att förbättra genomförandet av den inre marknadens regler har burit frukt, vilket till exempel framgår av den låga genomsnittsnivån för införlivandeunderskottet i den senaste resultattavlan för den inre marknaden²⁴.

Trots dessa ansträngningar krävs i medeltal sju månader utöver den tidsfrist som föreskrivs i direktiven innan de har genomförts fullt ut²⁵. Enligt offentliggjord statistik uppgick förseningarna när det gäller anmälan av införlivandeåtgärder till 36 % under 2008, 31 % under 2009 och 30 % under 2010²⁶. Det kvarstår dock brister, som t.ex. att den nationella lagstiftningen inte alltid överensstämmer med de direktiv som den införlivar. De långdragna formella överträdelseförfaranden som drivs av kommissionen och de betydande förseningarna

²³ Rekommendation från Europeiska kommissionen om "åtgärder för att förbättra den inre marknadens funktion" (2009/524/EU) av den 29 juni 2009.

²⁴ Se resultattavlan för den inre marknaden, december 21.

²⁵ Se resultattavlan för den inre marknaden, december 21.

²⁶ Siffrorna grundar sig på antalet inledda överträdelseförfaranden enligt databasen på nedanstående webbadress: http://ec.europa.eu/community_law/directives/directives_communication_en.htm.

i de nationella myndigheternas genomförande av domstolens avgöranden är också ett problem som måste lösas. Man måste också redan i utarbetningsstadiet lägga större tonvikt vid frågor kring hur reglerna ska tillämpas samt hur de ska utvärderas och/eller ändras. Kommissionen kommer att utarbeta stödinstrument, t.ex. genom att systematiskt införa införlivandeplaner för de lagstiftningsförslag som anges i paketet. Planerna gör det möjligt att uppmärksamma svårigheter med införlivandet redan i ett tidigt stadium.

Det krävs förnyade insatser i genomförandet och efterlevnaden av reglerna. Detta är en förutsättning för att den inre marknaden ska fungera, eftersom reglerna måste vara desamma för alla. Detta förutsätter i sin tur ett målmedvetet partnerskap och samarbete med medlemsstaterna, så att införlivandeunderskottet kan fortsätta att minska. Ett ömsesidigt engagemang är också nödvändigt för kontrollen av att den nationella lagstiftningen överensstämmer med de viktigaste inre marknadsförordningarna, vilket förutsätter en systematisk användning av de jämförelsetabeller som måste vara tillgängliga för enskilda och för företag. Kommissionen kommer att ställa sådana tabeller till medlemsstaternas förfogande för varje nytt prioriterat direktiv i paketet. Det bör även göras gemensamma ansträngningar för att påskynda kommissionens överträdelseförfaranden och åtgärderna för att rätta sig efter domstolens avgöranden, genom gemensamt fastställda ambitiösa mål, samt för att påskynda utvecklingen av systematiskt utnyttjande av alternativa system för konfliktlösning som Solvit eller EU-Pilot.

Förslag nr 48: Kommissionen kommer att stärka samråden och dialogen med det civila samhället i samband med utarbetandet och genomförandet av lagstiftningen. Det är särskilt viktigt att beakta synpunkter från konsumenter, ickestatliga organisationer, fackföreningar, företag, sparare, användare och lokala och regionala myndigheter vid de samråd som kommer att föregå antagandet av förslagen; särskild tonvikt kommer att läggas vid expertgruppernas arbete.

Den inre marknadspolitiken har allt att vinna på bidrag från ett brett spektrum av olika berörda parter. Endast en liten del av bidragen som kommissionen tar emot kommer från andra parter än de som är verksamma inom de aktuella sektorerna. Synpunkter från konsumenter, småinvestorerare, småföretag, företrädare för löntagare, ickestatliga organisationer och företrädare för lokala myndigheter kan bidra till genomförandet av åtgärder på fältet och göra det lättare att fastställa om den föreslagna politiken innebär några konkreta fördelar för medborgarna.

Förslag nr 49: Under 2010 kommer kommissionen att fortsätta att främja en gemensam kontaktpunkt där enskilda och företag kan få information och tillträde till stödtjänster när det gäller deras rättigheter på den inre marknaden, via Internet, per telefon eller via personlig kontakt. Detta kommer att ske genom vidareutveckling av Internetportalen "Ditt Europa" och genom en bättre samordning med "Europe Direct". Kommissionen kommer också att stärka partnerskapen med medlemsstaterna så att informationen om nationella regler och förfaranden också blir tillgängliga genom denna gemensamma kontaktpunkt.

Ett stort antal rapporter visar att enskilda människor vet mycket lite om sina rättigheter och om vart de ska vända sig för att hävda dem om det uppstår problem. Detta trots de många

officiella informationssystem och stödsystem som införts av kommissionen. Med utgångspunkt i detta konstaterande har portalen "Ditt Europa" omarbetats till en enda gemensam kontaktpunkt, och informationen har skrivits om helt utifrån användarnas synvinkel. Målet de kommande månaderna är att se till att portalen blir känd ute i medlemsländerna och att göra den mer användbar genom att bygga ut informationen, särskilt med nationella uppgifter (specifik situation i varje medlemsstat, nödvändiga formaliteter, lokala kontakter, etc.). Detta skulle kunna ske utan aktivt samarbete med medlemsstaterna.

Förslag nr 50: Kommissionen kommer att i partnerskap med medlemsstaterna stärka de informella verktygen för problemlösning, särskilt genom konsolidering och förstärkning av projektet "EU Pilot", Solvitnätet och ECC-nätverket (europeiska informationscentrum för konsumenter). När det gäller Solvit kommer konkreta förslag att utarbetas under 2011, på grundval av en utvärdering under 2010. Mer långsiktigt kommer kommissionen att granska villkoren för eventuell ytterligare utveckling av dessa verktyg och av andra alternativa mekanismer för tvistlösning, genom att knyta dem starkare till varandra för att de på sikt bättre ska kunna behandla alla de problem som kan uppstå på den inre marknaden.

Efter åtta år i drift har antalet fall som behandlas genom Solvit mer än mångdubblats och centrumen behandlar ärenden av allt mer varierande grad som ibland sträcker sig utom deras egentliga mandat. För att garantera ett optimalt fungerande nät i framtiden är det lämpligt att reflektera över Solvits mandat, över medel för att garantera kvalitet och resultat och över Solvits förhållande till andra problemlösningssverktyg. En sådan reflexion kommer på längre sikt, efter Solvit, att föra fram mot en situation där det finns ett system för snabb och informell tvistlösning för varje typ av problem som enskilda eller företag kan möta på den inre marknaden. De europeiska informationscentrumen för konsumenter kommer och å sin sida att omfattas av en utredning som under 2011 ska mynna ut i konkreta förslag om en vidareutveckling av centrumen. Projektet "EU Pilot" har till syfte att garantera ett nära samarbete med medlemsstaterna för att så snabbt som möjligt lösa problem i tillämpningen av inre marknadslagstiftningen, utan att tillgripa överträdelseförfaranden. Den stora mängd problem av varierande slag som kvarstår visar att initiativet måste stärkas. Kommissionen har inlett ett initiativ för att utvidga projektets täckning från 24 till 27 medlemsstater.

SLUTSATS: FÖR EN OFFENTLIG DEBATT I EUROPA

Att förnya förtroendekontraktet mellan EU:s invånare och deras stora marknad så att den blir ett verktyg för tillväxt och gör det möjligt för oss att hantera olika utmaningar – det är ambitionerna för den här akten.

Den strategi som kommissionen förslår är framför allt övergripande, och går ut på att stärka den sociala marknadsekonomin och återskapa förtroendet för den inre marknaden genom att sätta företag och människor i centrum, utveckla en marknadspolitik som främjar en hållbar och rättvis tillväxt, inrätta verktyg som främjar goda styrelseformer, dialog, partnerskap och utvärdering. Denna övergripande strategi uppmanar till samordning mellan kommissionens och de övriga institutionernas arbete, samt till en starkt övervakning. Detta kommer inte att påverka de övervakningsmekanismer som redan införts genom Europa 2020-strategins huvudinitiativ.

Det är en kollektiv strategi som kommissionen tillsammans med Europaparlamentet och rådet – i deras respektive roller och med deras egna förfaranden – nu inleder. Ekonomiska och

sociala rådet och Regionkommittén kommer att öppna fältet för debatter med regionalt och lokalt valda representanter, näringslivets och arbetsmarknadens parter, sammanslutningar och aktörer i det civila samhället. Därutöver kommer **den inre marknadsakten** att debatteras i hela EU under de kommande månaderna. Akten, som översatts till samtliga EU-språk, kommer att riktas till alla parlamentariker på EU-nivå och nationell nivå, till regionala myndigheter (även i de yttersta randområdena) samt till arbetsmarknadens och näringslivets parter och det civila samhället. Särskilda informatikverktyg kommer att ställas till de berörda parternas förfogande.

Kring de stora frågor som rör en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft kommer det att skapas en **genuin offentlig debatt på europeisk nivå**.

Alla berörda parter uppmanas att lägga fram sina synpunkter på nystarten för den inre marknaden och framför allt på de 50 åtgärder som föreslås i det här dokumentet. Synpunkterna ska lämnas på denna adress: http://ec.europa.eu/internal_market/smact. Särskilda informatikverktyg kommer att ställas till de berörda parternas förfogande.

Bidragen måste vara kommissionen till handa senast den 28 februari 2011. Med utgångspunkt i de inkomna förslagen kommer kommissionen sedan att föreslå att de övriga institutionerna förbinder sig att godta den definitiva versionen av akten.

De inkomna synpunkterna kommer att offentliggöras på Internet. För information om hur personuppgifter och inkomna bidrag kommer att hanteras är det viktigt att läsa meddelandet om särskilt skydd av personuppgifter som finns på webbadressen ovan.

När den offentliga debatten avslutats hoppas kommissionen att samtliga EU-institutioner, med utgångspunkt i debattresultaten, kommer att engagera sig för att i början av år 2011 göra den här akten och dess 50 åtgärder till en definitiv handlingsplan för perioden 2011–2012. Med ett genomförande av akten blir den inre marknadens tjugooårsjubileum i slutet av 2012 en dynamisk händelse.

När arbetet med att förverkliga de initiativ som ingår i akten kommer igång under 2012, är det också lämpligt att göra en utvärdering av genomförandet och av resultaten i termer av hållbar tillväxt och ökat förtroende för den inre marknaden. För utvärderingen av resultaten kommer det att utarbetas indikatorer, som t.ex. skulle kunna mäta följande:

- Kostnadsutvecklingen när det gäller utfärdande av patent.
- Mängden varor som är föremål för handel mellan medlemsstaterna uttryckt i procent av EU:s BNP.
- Andelen gränsöverskridande tjänster uttryckt i procent av EU:s BNP och antalet företag som är etablerade i en annan medlemsstat än där de har sitt huvudsäte.
- Antalet offentliga myndigheter som är uppkopplade via informationssystemet för den inre marknaden (IMI) och antalet klagomål som lämnats in.
- Andelen varor och tjänster uttryckt i procent som köpts via Internet över landsgränserna.

Kommissionen planerar att med stöd av denna utvärdering inleda en andra fördjupningsfas för den inre marknaden där man inriktar sig på att identifiera outnyttjade källor till tillväxt och förtroende på den nya inre marknaden. Kommissionen kommer att fördjupa sitt forsknings-, undersöknings- och analysarbete med avseende på detta.

1. En dynamisk, hållbar och rättvis tillväxt med företagen			
1.1 Att uppmuntra och skydda nyskapandet			
Förslag nr 1:	Europaparlamentet och rådet bör vidta nödvändiga åtgärder för att anta förslagen rörande EU-patentet, dess språkordning och det harmoniserade systemet för tvistlösning. Målsättningen är att det första EU-patentet ska kunna utfärdas år 2014.	Omedelbart	En innovationsunion
Förslag nr 2:	Kommissionen kommer under 2011 att föreslå ett ramdirektiv om förvaltning av upphovsrättigheter för att öppna tillträde för online-innehåll genom att förbättra styrning och elektronisk förvaltning av upphovsrättigheter och göra dessa mer överblickbara. Kommissionen kommer även att föreslå ett direktiv om verk av okända upphovsmän.	2011	En digital strategi för Europa
Förslag nr 3:	Kommissionen kommer år 2010 att föreslå en handlingsplan mot varumärkesförfalskning och piratkopiering som innehåller både lagstiftnings- och andra åtgärder. Den kommer även under 2011 att lägga fram lagstiftningsförslag särskilt för att anpassa lagstiftningsramen till de behov som utvecklingen av Internet skapar och om att förstärka tullmyndigheternas insatser på det området samt kommer att ompröva sin strategi för genomförandet av immateriella rättigheter i tredje land.	2010/2011	En integrerad industripolitik
1.2 Att främja nya vägar till hållbar tillväxt			
Förslag nr 4:	Kommissionen och medlemsstaterna ska samarbeta för att fortsatt utveckla den inre marknaden för tjänster på grundval av tjänstedirektivets förfarande för ”ömsesidigt erkännande”, som medlemsstaterna och kommissionen är i färd med att genomföra. Kommissionen kommer under 2011 att meddela företagen de konkreta åtgärderna i detta syfte, även beträffande tjänstesektorn.	2011	
Förslag nr 5:	Kommissionen kommer före utgången av 2011 att ta initiativ för att utveckla den elektroniska handeln på den inre marknaden. Dessa kommer särskilt att inriktas på de problem som drabbar konsumenter på den digitala marknaden. De avser bland annat ett meddelande om den elektroniska handelns funktion och, dessutom, riktlinjer till medlemsstaterna för att garantera en effektiv tillämpning av direktivets bestämmelser på tjänstområdet som syftar till att förhindra diskriminering av tjänstemottagare på grund av nationalitet eller bostadsort.	2011	En digital strategi för Europa Rapport om medborgarskapet

Förslag nr 6:	Kommissionen kommer 2011 att lägga fram förslag om ändring av regleringsramen rörande standardisering för att göra standardiseringsförfarandena mer effektiva, dynamiska och välförankrade, samt för att utvidga tillgången till dessa förfaranden till att även omfatta tjänster.	2011	En integrerad industripolitik En innovationsunion En digital strategi för Europa
Förslag nr 7:	Kommissionen kommer 2011 att anta en vitbok om transportpolitiken, som föreslår en rad åtgärder bland annat för att avlägsna konstaterade kvarvarande hinder mellan olika transportslag och mellan de olika nationella transportsystemen.	2011	En integrerad industripolitik
Förslag nr 8:	Kommissionen kommer 2011 att anta ett förslag som syftar till att omarbeta direktivet om energibeskattnings för att bättre avspeglar EU:s energi- och klimatmål på skatteområdet utifrån en minimipunktskatt på koldioxidutsläpp och på energiinnehållet.	2011	
Förslag nr 9:	Kommissionen kommer att föreslå ett initiativ som syftar till att inrätta en grupp på hög nivå avseende företagstjänster för att studera marknadsbrister och frågor om standardisering, innovation och internationell handel i sektorer som exempelvis logistik, anläggningsförvaltning, marknadsföring och reklam.		
Förslag nr 10:	Kommissionen kommer före 2012 att undersöka det lämpliga i ett initiativ om produkters ekologiska fotavtryck på miljön som svar på problemet som rör produkters miljöpåverkan, inklusive koldioxidutsläpp. I initiativet kommer man undersöka möjligheterna att skapa en gemensam europeisk metod för att utvärdera det ekologiska fotavtrycket liksom utsläpps- indikatorer.	2012	En integrerad industripolitik
Förslag nr 11:	Kommissionen kommer i början av 2011 att lägga fram en plan för effektiv energianvändning för att utnyttja den betydande potential som finns för energibesparande åtgärder genom att komplettera den befintliga politiken i alla energiförbrukande sektorer.	2011	

1.3 För små och medelstora företag			
Förslag nr 12:	Kommissionen kommer under 2011 att anta en handlingsplan för att förbättra de små och medelstora företagens tillgång till kapitalmarknaderna. Den kommer att innehålla åtgärder som syftar till att göra små och medelstora företag mer synliga för investerare, att bygga upp ett effektivt nät av börser eller reglerade marknader särskilt avsedda för små och medelstora företag, samt anpassa kraven för notering och offentliggörande till de små och medelstora företagens villkor.	2011	En innovationsunion
Förslag nr 13:	Kommissionen kommer före utgången av 2010 att utvärdera initiativet till förmån för små och medelstora företag ("Small Business Act") för att bland annat säkerställa att principen om att prioritera småskalighet, "Think small First" tillämpas i politiken och lagstiftningsförfarandet, så att småföretagsinitiativet "small Business Act" nära förbinds med strategin för Eruopa 2020.	2010	En integrerad industripolitik
Förslag nr 14:	Kommissionen kommer under 2011 att föreslå en översyn av direktiven om redovisningsstandarder för att förenkla kraven på finansiell information och minska de administrativa bördorna, särskilt de som åläggs de små och medelstora företagen.	2011	
1.4 Att finansiera innovation och långsiktiga investeringar			
Förslag nr 15:	Kommissionen kommer att undersöka möjligheterna att uppmuntra privata obligationslån för finansiering av europeiska projekt ("project bonds").		En integrerad industripolitik
Förslag nr 16:	Kommissionen kommer att analysera vilka åtgärder som kan uppmuntra privata investeringar – särskilt långsiktiga investeringar – som mer aktivt kan bidra till att uppfylla målen i strategin för Europa 2020. Dessa åtgärder skulle kunna röra reformeringen av företagsstyrningen, skapa incitament för långsiktiga, hållbara och etiska investeringar, vilket är en förutsättning för en intelligent, grön och inkluderande tillväxt. Dessutom kommer kommissionen senast till 2012 se till att riskkapitalfonder med säte i en medlemsstat kommer att kunna fritt verka och investera inom hela Europeiska unionen (om så krävs genom att anta en ny rättslig ordning). Den kommer att anstränga sig att upphäva all skattemässigt ogynnsam behandling av gränsöverskridande verksamhet.	2012	En innovationsunion

Förslag nr 17:	Efter den pågående utvärderingen av den europeiska upphandlingslagstiftningen, och på grundval av ett brett samrådsförfarande, kommer kommissionen senast till 2012 att lägga fram lagstiftningsförslag som syftar till att förenkla och moderniserade europeiska reglerna för att göra tilldelningen av kontrakt smidigare, och för att göra det möjligt att bättre utnyttja de offentliga upphandlingen till stöd för andra politikområden.	2012	En innovationsunion En integrerad industripolitik
Förslag nr 18:	Kommissionen kommer under 2011 att anta ett lagstiftningsinitiativ om tjänstekoncessioner. Klara och proportionella regler kommer att förättra marknadstillträdet för de europeiska företagen och garantera öppenhet och insyn, likabehandling och lika villkor för de ekonomiska aktörerna. De kommer att uppmuntra offentlig-privata partnerskap och utveckla ett potentiellt bättre pris-kvalitetsförhållande för användarna av tjänsterna och för de upphandlande myndigheterna.	2011	
1.5 Att skapa gynnsamma rättsliga och skattemässiga ramar för företagen			
Förslag nr 19:	Kommissionen kommer att vidta initiativ för att förbättra samordningen av den nationella finanspolitiken, särskilt genom ett förslag till direktiv som syftar till att under 2011 införa ett gemensamt konsoliderat skatteunderlag för bolagsbeskattning.	2011	
Förslag nr 20:	Kommissionen kommer under 2011 att offentliggöra en ny mervärdesskattestrategi på grundval av en grönbok med förslag om en genomgripande omprövning av mervärdesskattesystemet, som planeras tas fram före utgången av 2010.	2011	
Förslag nr 21:	Kommissionen kommer under 2011 att föreslå en lagstiftning om införande av sammankopplade bolagsregister.	2011	
Förslag nr 22:	Kommissionen kommer senast 2012 att lägga fram ett förslag till beslut som syftar till att garantera ömsesidigt erkännande av elektroniska identifierings- och autentiseringssystem över hela EU, på grundval av nätbaserade elektroniska autentiseringstjänster som bör tillhandahållas i alla medlemsstater. Under 2011 kommer kommissionen att föreslå en ändring av direktivet om e-signaturer för att skapa en rättslig ram för gränsöverskridande erkännande och interoperabilitet för säkra e-autentiseringssystem.	2012	En digital strategi för Europa

1.6 Konkurrenskraft på internationella marknader			
Förslag nr 23	Kommissionen kommer att fortsätta att utveckla det rättsliga samarbetet med huvudsakliga handelspartner, både bilateralt, i form av lagstiftningsdialoger, och multilateralt, exempelvis inom G20. Det tvådelade målet är att främja rättslig samsyn, bland annat genom att om möjligt erkänna tredjeländers system, och att uppmuntra till antagande av fler internationella normer. På grundval av detta kommer kommissionen att förhandla om internationella handelsavtal (både multilaterala och bilaterala) med fokus på både marknadstillträde och samsyn i rättsliga frågor, i synnerhet för tjänster, immaterialrätt och subventioner.	Pågår	En integrerad industripolitik
Förslag nr 24	Kommissionen kommer 2011 att lägga fram ett lagstiftningsförslag om ett gemenskapsinstrument som bygger på genomförandet av Europeiska unionens internationella åtaganden för att ge ett enhetligare tillträde till offentlig upphandlingar i industriländerna och i de stora framväxande länderna.	2011	Meddelande om handelspolitik
2. Återställa förtroendet genom att sätta människorna i centrum för den inre marknaden			
Bättre allmännyttiga tjänster och förbättrad allmännyttig infrastruktur			
Förslag nr 25	Kommissionen förbinder sig att före 2011 anta ett meddelande åtföljt av ett åtgärds paket på området allmännyttiga tjänster.		
Förslag nr 26	Under 2011 kommer kommissionen att anta en översyn av gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet, samt ett förslag rörande allmänna ramar för finansiering av transportinfrastruktur.	2011	En integrerad industripolitik
Förslag nr 27	Kommissionen kommer att anta ett meddelande om prioriteringarna för energinfrastruktur fram till 2020–2030 i syfte att stödja framväxten av en fullt fungerande inre marknad för energi, genom att åtgärda problemet med brister i sammanlänkningen och underlätta integreringen av förnybara energikällor. De verktyg som behövs för genomförandet av dessa prioriteringar kommer att föreslås under 2011 i ett nytt instrument för energitrygghet och energinfrastruktur i EU.	2011	En integrerad industripolitik

Förslag nr 28	Europaparlamentet och rådet bör anta förslaget till beslut om upprättande av ett handlingsprogram om europeiskt radiospektrum, för bättre förvaltning och ett effektivare utnyttjande av europeiskt radiospektrum.	Omedelbart	En digital agenda för Europa
2.2 Stärkt solidaritet på den inre marknaden			
Förslag nr 29	Med utgångspunkt i den nya strategin för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna, kommer kommissionen att se till att de rättigheter som garanteras enligt stadgan (t.ex. rätten att vidta kollektiva åtgärder) respekteras. Kommissionen kommer i förväg att göra en fördjupad analys av de sociala konsekvenserna av all lagstiftning som rör den inre marknaden.	2011	
Förslag nr 30	Kommissionen kommer att anta ett lagstiftningsförslag 2011 med syftet att förbättra genomförandet av direktivet om utstationering av arbetstagare, som skulle kunna omfatta eller kompletteras med ett förtydligande av utövandet av de grundläggande rättigheterna inom ramen för de ekonomiska friheterna på den inre marknaden.	2011	
Förslag nr 31	Kommissionen kommer att granska direktivet om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (pensionsfonder) under 2011 och kommer att utarbeta andra förslag på grundval av grönboken om pensioner från juli 2010, bland annat för att åtgärda de hinder som rörliga arbetstagare ställs inför när de förbereder sin pension.	2011	
Förslag nr 32	Kommissionen kommer att inleda ett samråd med arbetsmarknadens parter för att nå fram till en EU-ram för kommande industriella omstrukturerings.	2011	En integrerad industripolitik
2.3 Tillgång till sysselsättning och livslångt lärande			
Förslag nr 33	Under 2012 kommer kommissionen att föreslå lagstiftning som reformerar systemet för erkännande av yrkeskvalifikationer, vilken kommer att bygga på en utvärdering av regelverket 2011. Syftet är att underlätta rörligheten för arbetstagarna och anpassa utbildningen till de nuvarande arbetsmarknadsbehoven. Fördelarna med en yrkeslegitimation (som styrke yrkesbehörighet) kommer att utvärderas i detta sammanhang.	2012	Rapport om unionsmedborgarskap

Förslag nr 34	I samarbete med medlemsländerna kommer kommissionen att utarbeta ett Unga på väg-kort för att underlätta rörligheten för alla unga som vill studera i ett annat medlemsland. Kommissionen kommer att bygga ut sin webbplats för Unga på väg med information om distansutbildningar och studie- och utbildningsmöjligheter i EU.	2012	Meddelande om Unga på väg
Förslag nr 35	Kommissionen kommer att garantera genomförandet av den europeiska ramen för kvalifikationer, i partnerskap med medlemsstaterna. Den kommer att föreslå en rekommendation från rådet för att främja och erkänna utbildning utanför skolsystemet ("icke formellt och informellt lärande"). Den kommer även att föreslå att det införs ett europeiskt färdighetspass som gör det möjligt för var och en att visa och styrka de kunskaper och färdigheter som de tillägnat sig under hela livet. <i>Den kommer att inrätta en sluss mellan den europeiska ramen för kvalifikationer och nomenklaturen över yrken (yrkesområden) i Europa.</i>	2011	Meddelande om Unga på väg
2.4 Nya resurser för den sociala marknadsekonomin			
Förslag nr 36	Under 2011 kommer kommissionen att föreslå ett initiativ för socialt entreprenörskap i syfte att stödja och åtfölja utvecklingen av socialt innovativa företagsprojekt på den inre marknaden. Det kan röra sig om projekt som mäter sociala aspekter, som använder social märkning och offentlig upphandling, som vill införa ett nytt system med investeringsfonder eller se till att vilande sparkapital kommer till mer produktiv användning.	2011	
Förslag nr 37	Den sociala ekonomin struktureras kring en mångfald väl definierade former av rättslig ställning (stiftelser, kooperativ, ömsesidiga företag m.m.). Skälen till detta är många, men rör huvudsakligen finansieringsformen eller det val som gjorts av aktieägarna eller de olika parter som stöder projekt med stort socialt, ekonomiskt och ibland även tekniskt innovationsvärde. Kommissionen kommer att föreslå åtgärder för att förbättra de olika berörda rättsstrukturernas kvalitet, så att de kan fungera optimalt och lättare kan utvecklas på den inre marknaden.	2011/2012	

Förslag nr 38	Kommissionen kommer att inleda ett offentligt samråd (grönbok) på området företagsstyrning. Den kommer även att starta ett offentligt samråd om olika alternativ för att förbättra öppenheten och tydligheten när det gäller företagens information om sociala och miljömässiga aspekter och i frågor som rör mänskliga rättigheter. Dessa samråd kan leda till lagstiftningsinitiativ.	2011/2012	En integrerad industripolitik
2.5 En inre marknad i konsumenternas tjänst			
Förslag nr 39	Under 2011 kommer kommissionen att utarbeta en flerårig handlingsplan för att utveckla marknadsövervakningen i EU. Kommissionen kommer dessutom att under 2011 utarbeta riktlinjer för tullkontroll på området produktsäkerhet. Detta kommer att ske i samarbete med medlemsstaternas tulltjänster och marknadsövervakningsmyndigheter. Kommissionen kommer också att föreslå en översyn av direktivet om allmän produktsäkerhet i syfte att få till stånd en konsekvent och fungerande ram för säkerheten i fråga om konsumtionsvaror i EU.	2011	En integrerad industripolitik
Förslag nr 40	I början av 2011 kommer kommissionen anta ett lagstiftningsinitiativ rörande tillträde till vissa grundläggande banktjänster. Den kommer också att uppmana banksektorn att lägga fram ett förslag till självreglering i syfte att öka insynen och jämförbarheten i fråga om bankavgifter före utgången av 2011.	2011	
Förslag nr 41	Kommissionen kommer senast i februari 2011 att lägga fram ett direktiv som syftar till att skapa en integrerad inre marknad för hypotekslån med högt skydd för konsumenterna.	2011	
Förslag nr 42	Senast vid utgången av 2010 kommer kommissionen att anta ett meddelande som har till syfte att identifiera och undanröja de skattehinder som EU:s invånare fortfarande möter.	2010	Rapport om unionsmedborgarskap
Förslag nr 43	Under 2012 kommer kommissionen att anta ett förslag om ändring av förordningen om flygpassagerares rättigheter (i synnerhet mot bakgrund av följderna av krisen i samband med det nyligen inträffade vulkanutbrottet på Island) samt ett meddelande om grundläggande passagerarrättigheter inom alla transportsätt, förutsatt att den nya lagstiftningen inom trafiksektorn (bussar och långfärdsbussar) antas.	2012	Rapport om unionsmedborgarskap
3. Dialog, partnerskap, utvärdering: verktyg för en god inre marknadsstyrning			

Förslag nr 44	Kommissionen och medlemsstaterna kommer att samarbeta för att vidareutveckla den inre marknaden och kommer att intensifiera utvärderingen av regelverket, särskilt på grundval av den process för ”ömsesidig utvärdering” av tjänstedirektivet som för närvarande pågår mellan medlemsstaterna och kommissionen. Erfarenheterna från den ömsesidiga utvärderingen av tjänstedirektivet kommer sedan att tillämpas på annan central inre marknadslagstiftning.		En integrerad industripolitik
Förslag nr 45	I början av 2011 kommer kommissionen att presentera en strategi för att utvidga informationssystemet för den inre marknaden (IMI) till andra lagstiftningsområden under 2011. Syftet är att skapa ett genuint elektroniskt nät där EU:s förvaltningar kan mötas ”face to face”. Denna strategi kommer att ingå i ett lagstiftningsförslag.	2011	
Förslag nr 46	Under 2011 kommer kommissionen att lägga fram ett initiativ rörande utnyttjandet av alternativa tvistlösningssystem i EU. Kommissionen kommer under 2011 även att anta en rekommendation rörande nätverket för alternativa tvistlösningssystem för finansiella tjänster. De två initiativen ska garantera att det finns enkla utomrättsliga tvistlösningsförfaranden till rimliga kostnader för behandling av konsumenttvister över landsgränserna. Senast under 2012 kommer kommissionen att föreslå ett onlinesystem för tvistlösning inom EU för digitala transaktioner. Vidare kommer kommissionen under 2010–2011 att leda ett offentligt samråd om en EU-strategi för kollektiv prövning (så kallad grupptalan), i syfte att ta fram modeller som skulle kunna passa både Europeiska unionens rättsliga ram och medlemsstaternas rättssystem.	2011	En digital agenda för Europa Rapport om unionsmedborgarskap
Förslag nr 47	I partnerskap med medlemsstaterna kommer kommissionen att utarbeta en mer bestämd politik för att se till att den inre marknads regler följs. Kommissionen förbinder sig att utarbeta införlivandeplaner och preliminära jämförelsetabeller för de lagstiftningsförslag som ingår i akten samt att minska den genomsnittliga handläggningstiden för överträdelseärenden. Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att minska andelen icke införlivad lagstiftning (införlivandeunderskott) till 0,5 % och att meddela sina jämförelsetabeller tillsammans med införlivandeåtgärderna.	2011	

Förslag nr 48	Kommissionen kommer att stärka samråden och dialogen med det civila samhället i samband med utarbetandet och genomförandet av lagstiftningen. Det är särskilt viktigt att beakta synpunkter från konsumenter, ickestatliga organisationer, fackföreningar, företag, sparare, användare och lokala och regionala myndigheter vid de samråd som kommer att föregå antagandet av förslagen; särskild tonvikt kommer att läggas vid expertgruppernas arbete.	2011	Rapport om unionsmedborgarskap
Förslag nr 49	Under 2010 kommer kommissionen att fortsätta att främja en gemensam kontaktpunkt där enskilda och företag kan få information och tillträde till stödtjänster när det gäller deras rättigheter på den inre marknaden, via Internet, per telefon eller via personlig kontakt. Detta kommer att ske genom vidareutveckling av Internetportalen "Ditt Europa" och genom en bättre samordning med "Europe Direct". Kommissionen kommer också att stärka partnerskapen med medlemsstaterna så att informationen om nationella regler och förfaranden också blir tillgängliga genom denna gemensamma kontaktpunkt.	2010	Rapport om unionsmedborgarskap
Förslag nr 50	Kommissionen kommer att i partnerskap med medlemsstaterna stärka de informella verktygen för problemlösning, särskilt genom konsolidering och förstärkning av projektet "EU Pilot", Solvitnätet och ECC-nätverket (europeiska informationscentrum för konsumenter). När det gäller Solvit kommer konkreta förslag att utarbetas under 2011, på grundval av en utvärdering under 2010. Mer långsiktigt kommer kommissionen att granska villkoren för eventuell ytterligare utveckling av dessa verktyg och av andra alternativa mekanismer för tvistlösning, genom att knyta dem starkare till varandra för att de på sikt bättre ska kunna behandla alla de problem som kan uppstå på den inre marknaden.	2011	